Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος, μετὰ τοῦ τ. Διευθυντοῦ τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Mass., Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννου Α. Παπαδοπούλου, τοῦ τ. Ὑποδιευθυντοῦ αὐτῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γερασίμου Παπαδοπούλου καὶ τῶν 14 ἐφετεινῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν Διπλωμάτων

His Eminence Archbishop Iakovos with the Director of the Holy Cross Orthodox Theological School, the Very Rev. John Papadopoulos (at the right of His Eminence), the Assistant Director, the Very Rev. Gerasimos Papadopoulos (at the left of His Eminence), and the fourteen graduates of the Theological School in the Class of 1961.

ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΖ'. — YEAR XXVII ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ—AUGUST, 1961 ΑΡΙΘ. 497 — NO. 497

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΑΙ ΔΙΑΘΗΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὴν 3ην π. Δεκεμβρίου ἀπεβίωσεν ἐν Σικάγῳ ὁ πολὺ γνωστὸς εἰς τὰς Μεσοδυτικὰς Πολιτείας πρωτοπόρος ὁμογενής, Ἀνδρέας Γ. Κανέλος.

Ἦρχισεν οὗτος τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν του μὲ μόνα ἐφόδια τὴν ἐργατικότητά του καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του, καὶ χάρις εἰς αὐτὰ ἐξελίχθη, σὺν τῷ χρόνῳ, εἰς μεγαλοεπιχειρηματίαν.

Ἡ περιουσία, τὴν ὁποίαν κατέλιπε κατὰ τὸν θάνατόν του, ὑπερβαίνει τὰ τρία ἑκατομμύρια δολλάρια.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως, καὶ δέον νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογένειαν, εἶναι ὅτι ὁ ἀείμνηστος Κανέλος ἔλαβε πρόνοιαν εἰς τὴν διαθήκην του καὶ διὰ τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν. Ἰδιαιτέρα διάταξις τῆς διαθήκης του προβλέπει τὴν ἵδρυσιν τοῦ Andrew G. Kanelos Educational Trust Fund, ἐκ δολλαρίων 100,000.00. Τὸ ἓν τέταρτον τοῦ εἰσοδήματος τοῦ κεφαλαίου τούτου θὰ καταβάλλεται ἐτησίως εἰς τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν.

Μὲ τὴν οἰκονομικὴν αὐτὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς μας, ὁ ἀείμνηστος Κανέλος ἠθέλησεν ὄχι μόνον νὰ δείξῃ τὸ γνήσιον ἐνδιαφέρον του δι' αὐτήν, ἀλλὰ καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τῶν ἱερῶν σκοπῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποβλέπει ἡ ἵδρυσις αὐτῆς.

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀνδρέου Γ. Κανέλου θὰ καταχωρηθῇ μὲ χρυσᾶ γράμματα εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ θὰ εἶναι αἰωνία.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παραθέτομεν κατωτέρω τὰ ὀνόματα καὶ μερικῶν ἄλλων πρωτοπόρων ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον, καὶ αὐτοί, εἰς τὰς διαθήκας των πρόνοιαν διὰ τὴν Σχολήν, ἕκαστος ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν του δυνάμεων.

Louis Athanasiou, Quincy, Mass., $10,000.00; James M. Pappas, Elizabeth, New Jersey, $2,500.00; Angel Priggooris, Lansing, Michigan, $2,000.00; George A. Podas, Old Orchard Beach, Maine, $1,479.00; James Violet, $1,000.00; Peter A. Caloyer, Pittsburgh, Pennsylvania, $1,000.00; Geo. Fellas, Steubenville, Ohio, $1,000.00; Thomas D. Junes, Richmond, Virginia, $1,000.00; George Zografos, Boston, Mass., $1,000.00.; Paul A. Carras, Hull, Mass., $500.00; John Govatos, Wilmington, Delaware, $500.00; Demosthenes Booth, Sault St. Marie, Michigan, $500.00. Σύνολον: $122,479.00.

Καὶ ἡ μνήμη ὅλων αὐτῶν θὰ εἶναι αἰωνία. Εἴθε τὸ παράδειγμά των νὰ μιμηθῶσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, πρὸς συγκράτησιν καὶ διαιώνισιν εἰς τὴν καθ' ὅλα μεγάλην αὐτὴν χώραν, τὴν Ἀμερικήν, τῶν θρησκευτικῶν καὶ φυλετικῶν μας παραδόσεων, χάριν τῶν ὁποίων ἐμόχθησαν οἱ πρωτοπόροι ὁμογενεῖς, καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τόσας καὶ τόσας θυσίας.

Ἡ Τελετὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

—Ἡ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν Διπλωμάτων εἰς τοὺς 14 ἐφετεινοὺς ἀποφοίτους τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Massachusetts.

—Ἡ νέα διάρθρωσις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἡ προσθήκη Κολλεγίου εἰς τὴν Σχολήν.

—Ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Βαλληνδρᾶς.

Βλέπε σελίδα 232
τοῦ παρόντος τεύχους.

NEW PUBLICATIONS OF THE GREEK ARCHDIOCESE

Regulations and Uniform Parish By-Laws of the Archdiocese

The Regulations and Uniform Parish By-Laws of the Greek Archdiocese of North and South America, as amended by the decisions of the 15th Clergy-Laity Congress held in Buffalo, New York, in Spetember 1961, have now been published in Greek and English. Price 25¢ per copy.

Constitution of the Ladies Philoptochos

The Constitution and By-Laws of the Greek Ladies Philoptochos Society, as amended by the decisions of the 15th Clergy-Laity Congress in Buffalo, have been published in a Greek and English text. Price 75¢ per copy.

THE DIVINE LITURGY (in Greek and English) $1.00

CATECHISM. By Rev. Constantine Callinicos. $1.00

Orthodox Observer
Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Phone: TRafalgar 9-2060

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:
One year $4.00
Two years $7.00
Three years $10.00
Single copy ..... 40 cents
Foreign Countries ..... $4.50 per year

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:
ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Καταστατικὸν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων

Τροποποιηθὲν συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Buffalo συνελθούσης τῷ 1960 15ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἐξεδόθη τὸ Καταστατικὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, μετὰ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῶν, ἀμφότερα εἰς τε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικήν, ὁμοῦ. Τιμὴ 25¢.

Καταστατικὸν Φιλοπτώχου

Τροποποιηθέντα συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ὡς ἄνω 15ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἐξεδόθησαν τὸ Καταστατικὸν καὶ οἱ Κανονισμοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ἑλληνίδων τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. Τιμὴ 75¢.

Ἐπανεξεδόθησαν

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ — THE DIVINE LITURGY. $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ — CATECHISM. By Rev. Constantine Callinicos. $1.00

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ ΚΑΙ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ Ο ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

Η ΑΓΙΑ καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπιδοῦσα πρὸς τὴν θεάρεστον βιοτὴν καὶ πολιτείαν καὶ τὰ μετὰ θάνατον ἐνεργηθέντα θαύματα, καὶ προνοοῦσα ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν, ἐξ ἀρχῆς τιμώντων τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ Ἱερομονάχου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ τοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως Νεκταρίου Κεφαλᾶ, λαβοῦσα δ' ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν κοινὴν παράκλησιν καὶ ἐπιθυμίαν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν περὶ κατατάξεως καὶ ἐπισήμως τούτων ἐν τῇ χορείᾳ τῶν Ἁγίων, ἀκολουθοῦσα τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει, ἀπένειμεν εἰς αὐτοὺς τὴν πρὸς τοὺς θείους ἄνδρας προσήκουσαν τιμήν, συγκαταριθμήσασα τούτους τοῖς Ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ τὴν ὡς ἄνω ἐκκλησιαστικὴν φρασεολογίαν καὶ ἱστορικὴν συνέπειαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέδωκε τὰς Πατριαρχικὰς καὶ Συνοδικὰς «Πράξεις» διὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐπισήμως συγκαταριθμοῦνται εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἁγίων Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς καὶ Νεκτάριος ὁ Πενταπόλεως. Συμφώνως πρὸς τὴν μακραίωνα Ὀρθόδοξον Παράδοσιν καὶ Πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, Αὕτη δὲν «ἀνακηρύσσει» Ἁγίους, οὔτε «ὑποβιβάζει» αὐτοὺς ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν — ὡς πράττει καὶ ἐσχάτως ἔπραξεν ἄλλη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀνατρέπουσα τὸ «ἀλάθητον» — ἀλλὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν κοινὴν συνείδησιν τῶν Χριστιανῶν της, τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν οὗτοι ἀποδίδουν εἰς ἄνδρας ὁσίους, καὶ «ἐπισημοποιεῖ» τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν τιμὴν ταύτην, συγκαταριθμοῦσα «καὶ ἐπισήμως» τούτους εἰς τὴν χορείαν τῶν Ἁγίων. Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης «Πράξεως».

* * *

Ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις ἐντάξεως Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ εἰς τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Ἁγ. τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.
Ἀριθμ. Πρωτ. 260

Τοὺς ὁσιότητι μὲν καὶ ἁγιότητι βίου διαπρέψαντας καὶ ἑαυτοὺς καταναλώσαντας ἔργῳ τε καὶ λόγῳ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ὁσίαις μνήμαις καὶ συνάξεσι τιμᾶν, ὕμνοις τε καὶ ἐγκωμίοις ἐσαεὶ μετὰ πάσης εὐλαβείας σεμνύνειν καὶ γεραίρειν, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ οἶδεν Ἐκκλησία, εἰς δόξαν μὲν ἑκάστοτε τοῦ τοὺς δοξάζοντας Αὐτὸν ἀντιδοξάζοντος Χριστοῦ, τὴν τούτων δ' ἐπικαλεῖσθαι μεσιτείαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ἰάσεως ἀσθενῶν καὶ γενικῶς ὠφέλειαν ψυχικὴν τοῦ Χριστωνύμου Πληρώματος.

Ἐπειδὴ τοίνυν οὕτως ἐβίωσε καὶ ἐπολιτεύσατο καὶ ὁ ἐκ Μεγάλου Δένδρου τῆς Αἰτωλείας ὁρμώμενος Ἱερομόναχος Κοσμᾶς, ὁ ἐπικαλούμενος Αἰτωλός, ὅς, τοῖς μοναχοῖς τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Φιλοθέου καταλεγεὶς καὶ ἀκολούθως τὸν ἐκεῖ μονήρη καὶ ἀσκητικὸν θυσιάσας βίον, ἅπασαν τὴν πατρώαν γῆν διέδραμε, κηρύττων ἱεραποστολικῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, σχολεῖα πολλαχοῦ ἱδρύων, ἀσθενοῦντας θεραπεύων, τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν κρατύνων, τύπον δ' ἑαυτὸν ταπεινώσεως, αὐταπαρνήσεως, ἀρετῆς καὶ ἐγκρατείας ἀναδείξας, ἕως οὗ καὶ τὸν μαρτυρικὸν τῇ κδ' Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἑνάτου σωτηρίου ἔτους ὑπέμεινε θάνατον, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, πρὸς τὴν θεάρεστον πολιτείαν καὶ βιοτὴν τὸν μαρτυρικὸν θάνατον καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀνδρὸς καὶ ζῶντος καὶ μετὰ θάνατον ἐνεργηθέντα θαύματα ἀπιδόντες, καὶ τῆς κοινῆς τῶν πιστῶν ὠφελείας προνοούμενοι, ἐξ ἀρχῆς τιμώντων τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, πρὸς δὲ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν διαβιβασθείσης, ὑπέβαλε καὶ ἀνέλυσεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλείας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ ἀγαπητὸς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς κύριος Ἱερόθεος, τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν καὶ παράκλησιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν περὶ κατατάξεως καὶ ἐπισήμως τοῦ τοσοῦτον ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως μογήσαντος καὶ ἐργασαμένου καὶ τὸν μαρτυρικὸν ὑποστάντος θάνατον ἐν τῇ τῶν Ἁγίων χορείᾳ εἰσηγούμενος καὶ ἐπιστηρίζων, ἔγνωμεν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς θείοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμήν.

Διὸ καὶ θεσπίζομεν Συνοδικῶς καὶ διοριζόμεθα καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς συναριθμῆται τοῖς Ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἱερομάρτυσι, τιμώμενος παρὰ τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεγαιρόμενος τῇ κδ' τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ἐν ᾗ μαρτυρικῶς πρὸς τὸν Κύριον ἐξεδήμησεν.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα μὲν καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Με-

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς.
Saint Cosmas the Aetolian

γάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτει Αἰτωλείας καὶ Ἀκαρνανίας κυρίῳ Ἱεροθέῳ, πρὸς κατάθεσιν ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Μητροπόλεως.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψξα′, κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον (κδ′), Ἐπινεμήσεως ΙΔ′.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

* * *

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ

Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1714 ἐν Μεγάλῳ Δένδρῳ τῆς Αἰτωλίας. Τὸ βαπτιστικόν του ὄνομα ἦτο Κώνστας. Εἰς ἡλικίαν ὀκτὼ ἐτῶν ἐστάλη εἰς Σιγδίτσαν τῆς ἐπαρχίας Παρνασίδος ὅπου ἐμαθήτευσεν ἐπὶ δέκα ἔτη παρὰ τῷ ἱεροδιδασκάλῳ Λύτσικα, βραδύτερον δὲ μετέβη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ὅπου ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴν ὑπὸ τοὺς διδασκάλους Παναγιώτην Παλαμᾶν καὶ Νικόλαον Ζερτζούλην. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του μετέβη εἰς τὴν μονὴν Φιλοθέου (Ἅγιον Ὄρος), ὅπου καὶ ἐκάρη μοναχὸς μετονομασθεὶς Κοσμᾶς.

Ἀλλ' ὁ Κοσμᾶς ἤθελε νὰ δράσῃ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς κοινωνίας. Ἐγκαταλείψας τὴν μονήν, ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συνηντήθη μὲ τὸν μεγαλύτερον ἀδελφόν του Χρύσανθον, διδάσκαλον τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς. Διὰ τῶν συστάσεων αὐτοῦ γνωρισθεὶς μὲ πολλοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τὸν Πατριάρχην Σεραφεὶμ καὶ ἐφοδιασθεὶς μὲ ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Πατριαρχείου, ἤρχισε τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα τῷ 1760 ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Κατόπιν περιῆλθε τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὴν Καππαδοκίαν, Ἤπειρον, Θεσσαλίαν, Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἰονίους Νήσους, κηρύττων τὸν θεῖον λόγον ἀδιαλείπτως. Τὰ κηρύγματα τοῦ Κοσμᾶ, ἐπειδὴ ἐγίνοντο εἰς τὴν δημώδη γλῶσσαν, ἐπροξένουν μεγάλην ἐντύπωσιν. Ὁ λαὸς κατὰ χιλιάδας παρηκολούθει τὸν δημοφιλῆ κήρυκα ἐπισκεπτόμενον κάθε χωρίον καὶ διδάσκοντα μὲ ἀσυνήθη εὐγλωττίαν τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην, τὴν θρησκευτικὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν παιδείαν. Ὁ ὑπὲρ τῆς παιδείας ἔνθερμος ζῆλος του φαίνεται ἀπὸ μίαν σωζομένην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν του Χρύσανθον, Σχολάρχην ἐν Νάξῳ. Ἐξ αὐτῆς μανθάνομεν ὅτι περιελθὼν τριάκοντα ἐπαρχίας ἵδρυσε δέκα Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ διακόσια δημοτικά.

Ὄχι μόνον οἱ Χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐσέβοντο τὸν Κοσμᾶν καὶ ἤκουον μὲ προσοχὴν τὰς συμβουλάς του. Εἰς ὅποιον μέρος ἐδίδασκε, ἐκαρφώνετο ξύλινος σταυρὸς παραμένων ἐκεῖ ὡς ἀπόδειξις τῆς διαβάσεώς του. Εἰς τὴν ἀποστολικὴν περιοδείαν του παρηκολουθεῖτο ἀπὸ πολλοὺς ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι κατόπιν μιμούμενοι τὸν διδάσκαλον διεσκορπίζοντο εἰς τὰ χωρία, κηρύττοντες ἢ ἀναγινώσκοντες τοὺς λόγους του. Ἐπειδὴ δὲ συνήθως ἐκάκιζε καὶ ἔψεγε τὰς αὐθαιρεσίας τῶν ἀρχόντων τῶν κοινοτήτων, εἶχε καὶ πολλοὺς διώκτας. Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν οἱ ἄρχοντες ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Ἐνετὸν διοικητὴν τὴν ἀπέλασίν του, ἡ ὁποία ἐματαιώθη διὰ τῆς ἐνθουσιώδους ὑπὲρ αὐτοῦ συνηγορίας τοῦ λαοῦ. Ὅτε δὲ ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Ζάκυνθον, συνώδευσαν αὐτὸν δέκα πλοῖα κατάμεστα ἀπὸ Κεφαλλῆνας θαυμαστάς του, ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἄρχοντες τῆς νήσου, φοβούμενοι τὴν γλῶσσαν του, δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ μείνῃ, ἐπανῆλθεν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ κατόπιν ἀπὸ ἀρκετὸν χρόνον μετέβη εἰς Κέρκυραν, ὅπου τοῦ ἔγινεν ὑποδοχὴ ἀνταξία τῆς φήμης του. Ἦτο πρωτοφανὴς ἡ συρροὴ τῶν ἀκροατῶν ἐξ ὅλων τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῆς ἀπέναντι ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἔγινεν αἰτία νὰ μὴ μείνῃ καὶ ἐδῶ ἥσυχος ὁ Κοσμᾶς. Ὁ διοικητὴς τῆς νήσου, παρακινούμενος ἀπὸ τοὺς προύχοντας, διέταξεν αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ, καὶ οὗτος, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀφορμὴ ταραχῶν, ἀπῆλθεν εἰς Ἤπειρον, ὅθεν ἐξηκολούθησε τὸ κήρυγμά του καθ' ὅλην τὴν Ἀλβανίαν.

Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἠπείρου ἐσυκοφάντησαν τὸν Κοσμᾶν ὡς φιλοπόλεμον καὶ κατηγόρησαν αὐτὸν εἰς τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν ὡς ὄργανον ἐπαναστάσεως.

Προσεκλήθη τότε εἰς τὸ Βεράτιον τῆς Ἀλβανίας διὰ νὰ ἀπολογηθῇ, τόσον δὲ κατεγοήτευσε τὸν διοικητήν, ὥστε οὗτος ἀντὶ καταδίκης τοῦ ἐδώρησε πολυτελές θρονίον, ὅπως, ἀνερχόμενος εἰς αὐτό, κηρύττῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Τότε οἱ διῶκται του Ἑβραῖοι ἐπενόησαν ἄλλο μέσον νὰ τὸν ἐξοντώσουν. Ἐχρησιμοποίησαν ὡς ὄργανον τοῦ σκοποῦ των Μουσουλμάνον εἰσπράκτορα, ὅστις ἀνέφερεν εἰς τὸν διοικητήν, ὅτι τάχα ἐλιγόστευσαν οἱ φόροι, διότι ὁ λαὸς παρα-

κολουθῶν τὰ κηρύγματα τοῦ Κοσμᾶ παραμελεῖ τὰς γεωργικάς του ἐργασίας. Ὁ διοικητὴς διέταξε νὰ σταματήσῃ τὸ κακόν, ἀλλ' ὁ εἰσπράκτωρ, παρερμηνεύσας ἀπὸ σκοποῦ τὴν διαταγήν, ἐνήργησε κρυφὰ τὴν θανάτωσίν του. Ὅτε οἱ δήμιοι τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως καὶ τοῦ ἀνήγγειλαν τὴν καταδίκην, ὁ Κοσμᾶς ἐσήκωσε τὰ βλέμματα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀνεφώνησε τὸν ρητὸν τοῦ Δαβίδ: «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν», καὶ μὲ χριστιανικὴν καρτερίαν ὑπέστη τὸ μαρτύριον τὴν 24ην Αὐγούστου 1779.

Ὁ νεομάρτυς Κοσμᾶς πολὺ δικαίως ἐτάχθη μεταξὺ τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας τὴν δὲ μνήμην του ἐσέβοντο καὶ οἱ Τοῦρκοι. Ὁ διαβόητος Ἀλῆ-πασᾶς τῶν Ἰωαννίνων ἔκτισε μὲ ἰδικά του ἔξοδα ἐκκλησίαν εἰς τὸ χωρίον Καλκουτάση τοῦ Βερατίου, ὅπου ἐκρεμάσθη ὁ Ἅγιος, καὶ παρήγγειλε νὰ τοῦ κατασκευάσουν ἀργυρᾶν τὴν κεφαλήν του, τὴν ὁποίαν, ὅταν τοῦ τὴν ἐπαρουσίασαν, ἔψαυσε τρὶς διὰ τῆς γενειάδος του εἰς σημεῖον βαθυτάτου σεβασμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ παρόντες Μουσουλμᾶνοι δυσηρεστήθησαν διὰ τοῦτο, ὁ Ἀλῆ-πασᾶς τοὺς εἶπε: «Φέρετέ μου ἕνα Μουσουλμᾶνον σὰν αὐτὸν τὸν Χριστιανὸν νὰ τοῦ φιλήσω καὶ τὰ πόδια».

Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ νεομάρτυρος Κοσμᾶ ἔγραψεν ὁ ἐξ Ἠπείρου Σάμφειρος Χριστοδούλου.

Ὑπὸ Α. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
(Μ. Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία)

* * *

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ
Μητροπολίτης Πενταπόλεως

Ἕλλην θεολόγος, γεννηθεὶς τῷ 1847 ἐν Σηλυβρίᾳ τῆς Θράκης, ἔνθα ἐδιδάχθη καὶ τὰ πρῶτα γράμματα. Πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν του ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔπειτα, τῷ 1866, εἰς Ἀθήνας. Τῷ 1871 μετέβη εἰς Χίον, διορισθεὶς δημοδιδάσκαλος ἐν τῷ χωρίῳ Λιθί. Σχετισθεὶς ἐν Χίῳ μετὰ τοῦ τότε Μητροπολίτου Γρηγορίου, ἐκάρη τῇ προτροπῇ καὶ συστάσει αὐτοῦ μοναχός, χειροτονηθεὶς ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διάκονος. Τῷ 1882 ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁπόθεν ἀποφοιτήσας προσελήφθη εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου, ὅστις τῇ 23ῃ Μαρτίου τοῦ 1886 ἐχειροτόνησεν αὐτὸν πρεσβύτερον καὶ τῇ 6ῃ Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους προεχείρισεν εἰς μέγαν Ἀρχιμανδρίτην τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας καὶ γενικὸν πνευματικὸν πάσης Αἰγύπτου, διορίσας αὐτὸν συγχρόνως Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον καὶ Διευθυντὴν τῶν Πατριαρχικῶν Γραφείων ἐν Καΐρῳ. Τῇ

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ὁ Πενταπόλεως.
Saint Nectarios of Pentapolis

15ῃ Ἰανουαρίου τοῦ 1889 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Πενταπόλεως. Μετ' ὀλίγον ὅμως, τῷ 1890, μετὰ πενταετῆ περίπου διαμονὴν ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου διωρίσθη κατ' ἀρχὰς ἱεροκῆρυξ, ἔπειτα δέ, τῇ 7ῃ Μαρτίου 1894, Διευθυντὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Τῇ 30ῇ Μαρτίου τοῦ 1908, παραιτηθείς, ἦλθεν εἰς Αἴγιναν, ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθεῖσαν γυναικείαν μονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ διήγαγε τὰς ὑπολοίπους τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέρας, ὑπὸ πάντων τιμώμενος διὰ τὸν ἀσκητικὸν αὐτοῦ βίον, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς πολλὰς ἀρετάς, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἦτο κεκοσμημένος. Τῷ 1920, ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας πρὸς θεραπείαν νόσου, ὑφ' ἧς ἀπό τινος κατετρύχετο, ἐτελεύτησε τὸν βίον.

Ὁ Νεκτάριος ἔγραψε πλεῖστα ἔργα. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι: «Ἱστορία τοῦ Σχίσματος τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας» (εἰς δύο τόμους), «Λόγοι Ἐκκλησιαστικοί», «Περὶ τῆς ἀναγκαιότητος καὶ σπουδαιότητος τῶν Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων», «Τὰ παρ' ἡμῖν τελούμενα μνημόσυνα», «Περὶ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς μορφώσεως», «Χριστιανικὴ Ἠθική», «Ποιμαντικὴ» καὶ «Εὐαγγελιικὴ Ἱστορία». Ἐκτὸς τῶν ἔργων τούτων ἔχει γράψει καὶ πλείστας διατριβὰς καὶ πραγματείας εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά.

Ὑπὸ τοῦ Κ. Ι. Δ.
(Μ. Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία)

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΗΛΙΛΗ

ΜΙΑ ἀπὸ τὰς πλέον μεγαλειώδεις σκηνάς τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, τυλιγμένη μὲ μυστήριον, εἶναι ἡ Θεία Μεταμόρφωσίς Του. Μὲ ἀκολουθίαν τοὺς τρεῖς μαθητάς Του, τὸν Πέτρον, τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Θαβὼρ ὁ Ἰησοῦς φανερώνει τὸ θεῖον μεγαλεῖον τῆς δόξης Του. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος λέγει, «ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς» (ιζ΄ 2). Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἑρμηνευτὴς τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν κατὰ τὴν Μεταμόρφωσιν, δὲν ἐπρόλαβεν ἴσως νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ, διότι ἐσκοτίσθη ἡ ματιά του, εἶδε ὅμως τὴν σιλουέττα Του καὶ λέγει, «τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτω λευκᾶναι» (θ΄ 3).

Παράξενη, ἀλήθεια, ἡ ὅλη ἔννοια αὐτῆς τῆς σκηνῆς. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ ἐνέχει κάποιο μυστήριον. Γεννᾷ πολλὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ταυτοχρόνως μᾶς δίδουν τὴν ἀπάντησιν εἰς πολλὰ ἄλλα, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ παράξενη συνομιλία τοῦ Ἰησοῦ μὲ τοὺς προφήτας Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν οἱ ὁποῖοι ἦσαν παρόντες κατὰ τὴν Θείαν Μεταμόρφωσίν Του. Ἀλλὰ ὁποία εἶναι ἡ ἔννοια τῆς Μεταμορφώσεως;

Οἱ τρεῖς μαθηταί Του εἶχαν τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ ἴδουν τὸν Ἰησοῦν εἰς μίαν στιγμὴν τῆς δόξης τοῦ θείου μεγαλείου Του (Ματθ. ιστ΄ 28, Μάρκ. θ΄ 1, Λουκ. θ΄ 27). Εἶναι ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ θεϊκὴ δόξα τοῦ Ἰησοῦ λαμβάνει μὲ τὴν βαθμιαίαν ἐναλλαγὴν τῆς σωματικῆς οὐσίας, τὴν θείαν μορφὴν καὶ καταγωγήν της. Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ λάμπει ὡς ὁ ἥλιος, τὰ φορέματά Του ἀστράπτουν ὡς τὸ φῶς. Διατὶ ὅμως αὐτὴ ἡ μετουσίωσις; Διατὶ αὐτὴ ἡ παρένθεσις; Μήπως εἶναι κάποιος ἀναγκαῖος σταθμὸς μέσα εἰς τὴν πορείαν τῆς ἐπιγείου ζωῆς Του; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐπέτυχεν ὁ πρῶτος Ἀδάμ, μέσα εἰς τὴν πνευματικήν του ἀνάπτυξιν, διότι ἐπῆλθεν ἡ πτῶσις, τὸ ἐπιτυγχάνει Ἐκεῖνος, τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν δυνατότητα τῆς ἐξομοιώσεώς του μὲ τὸν Θεόν, διότι ἔτσι ἦτο πλασμένος ἀπὸ τὴν ἀρχήν του. Δὲν εἶναι λοιπὸν συμβολισμὸς ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Ἰησοῦ. Εἶναι ὁ σταθμὸς τὸν ὁποῖον δὲν ἔφθασεν ὁ πρῶτος Ἀδὰμ καὶ ἦλθεν ὁ ἔσχατος νὰ τὸν περάσῃ.

Εἰς τὴν συνομιλίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τοὺς προφήτας, ἀποφεύγεται ἡ κυριολεξία θάνατος καὶ γίνεται λόγος διὰ κάποιαν ἔξοδον τοῦ Κυρίου, διότι ὁ Ἰησοῦς ὡς ἄνθρωπος δὲν εἶχεν ἁμαρτήσει καὶ δὲν ἦτο ἄξιος θανάτου. Ὡμίλησαν ἁπλῶς διὰ τὴν ἔξοδόν Του ἀπὸ τὴν ζωήν. Εἰς τὸν θάνατον ὅμως ὑποτάσσεται ὁ Ἰησοῦς, διότι παίρνει ἐπάνω Του τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Μέσα εἰς μίαν τόσον ἔνδοξον καὶ θεϊκὴν λαμπρότητα, γίνεται λόγος διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ. «Εἰρωνία», θὰ ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι. Ἴσως. Διὰ τὸν Ἰησοῦν ὅμως, ὄχι. Ὁ ἴδιος πολλὲς φορὲς ὡμίλησε διὰ τὴν δόξαν Του καὶ ἐννοοῦσε τὸν θάνατον (Ἰω. ιβ΄).

Οὕτω ὁ νόμος ἐπληρώθη. Εἰς τὸ Ὄρος Θαβὼρ, τὸ ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως, ὁ θάνατος συνεζητήθη μὲ τὴν εἰδικὴν ἔννοιαν τῆς θείας δικαιοσύνης. Ἡ παράδοξη αὐτὴ συνομιλία ἔμεινε ἄγνωστη εἰς τὴν περιέργειαν τῶν ἀνθρώπων. Ἐγένετο μόνον γνωστὴ ὅτι ἐπρόκειτο διὰ τὸν θάνατον τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος. Τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ κλίνῃ ὁ ἄνθρωπος εὐλαβικὰ τὸ γόνυ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σταυρόν, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ μεγαλύτερον μυστήριον ὅλων τῶν αἰώνων.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Δὲν ὑπάρχει ὄνομα, ποὺ νὰ ἀγαπήθηκε περισσότερο, στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς δὲν ὠνομάσθηκε μέγας, διότι ὁ τίτλος αὐτὸς εἶναι μικρὸς γιὰ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Τὰ ὀνόματα ὅμως ποὺ Τοῦ ἀποδίδει ἡ Καινὴ Διαθήκη ἐκφράζουν ὅλο τὸ θεῖο μεγαλεῖο Του. Ἂς δοῦμε τὰ σπουδαιότερα:

Ἰησοῦς. Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀρχίζει καὶ τελειώνει ἡ Καινὴ Διαθήκη (Ματθ. α΄ 1, Ἀποκ. κβ΄ 21). Τὸ ὄνομα τοῦτο δόθηκε στὸν Σωτῆρα τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (Λουκ. α΄ 31) καὶ εἶναι ἐξελληνισμένος τύπος τοῦ Ἑβραϊκοῦ ὀνόματος Γεχοσούα, ποὺ σημαίνει «Ὁ Κύριος εἶναι σωτηρία».

Χριστός. Εἶναι ἐπίθετο ποὺ σημαίνει «Κεχρισμένος». Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἐχρίοντο οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς. Καὶ ὁ Κύριος λέγεται Χριστὸς διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ προφητικό, βασιλικὸ καὶ ἀρχιερατικό Του ἀξίωμα. Ἡ λέξις ἔχασε τὴν σημασίαν της ὡς ἐπίθετον καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς οὐσιαστικόν. Εἶναι τὸ πιὸ συνηθισμένο ὄνομα τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὸ χρησιμοποιεῖ στὶς ἐπιστολές του 83 φορές.

Λόγος. Τὸ ὄνομα αὐτὸ τὸ χρησιμοποιεῖ μόνον ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (κεφ. α΄). Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ φαίνεται ἡ πλήρης ἑνότης μεταξὺ Υἱοῦ καὶ Πατρὸς (ὁ Ἰησοῦς εἶναι γιὰ τὸν Πατέρα ὅ,τι περίπου ὁ λόγος γιὰ τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου). Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ τονίζεται ὅτι μέσῳ τοῦ Ἰησοῦ ὁ Πατέρας ἀπεκάλυψε τὴν Ἀλήθεια στὸν κόσμο. Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ὑπενθυμίζεται ἡ θέσις τοῦ Υἱοῦ στὴν δημιουργία,

ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὑπὸ Αἰδεσ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΣ Θεοτόκος Μαρία ἐξυμνεῖται εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς «ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν». Εἰς τὴν ὑμνογραφίαν δὲ ὡσαύτως ἀναφέρεται ὡς «τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ». Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν Θεομήτορα κατ' αὐτὸν τὸν ὑψηλὸν τρόπον διότι ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει ἡ γέφυρα μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἡ κλῖμαξ τὴν ὁποίαν εἶδεν ὁ Ἰακὼβ νὰ συνδέῃ τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν γῆν. Διὰ τῆς Θεοτόκου Μαρίας κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὁ Σωτὴρ Χριστὸς καὶ σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ Παναγία εἶναι πάντοτε πλησίον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διότι αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ λυτρωμοῦ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν του. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της πλησίον τοῦ Υἱοῦ της εὑρισκομένη πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν. Τὴν 15ην Αὐγούστου ἡ Ὀρθοδοξία ἑορτάζει τὴν Κοίμησιν τῆς Παναγίας. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» συναθροισθέντες εἰς τὴν Γεθσημανῆν καὶ ἀφοῦ τὴν ἔθεσαν εἰς τὸν τάφον, ἠθέλησαν μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ τὸν ἀνοίξουν ἵνα ἴδῃ τὴν Θεοτόκον, ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἀπουσίαζε καὶ ἔφθασεν ἀργά. Ἀλλά, ὢ τοῦ θαύματος! Εὗρον μόνον μίαν σινδόνα. Ἡ Παναγία εἶχε μεταστῇ εἰς τὸν οὐρανὸν κοντὰ εἰς τὸν Υἱόν της.

Τὴν παράδοσιν αὐτὴν περὶ τῆς μεταστάσεως τῆς Παναγίας ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία τὴν ἐθέσπισεν ὡς «Δόγμα Πίστεως». Ἡ Ὀρθόδοξος, ὅμως, Ἐκκλησία ἂν καὶ παραδέχεται τὴν Παράδοσιν, δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὸ Δόγμα αὐτὸ διότι δὲν περιέχει σωτηριώδη σημασίαν δι' ἡμᾶς. Εὐσεβῶς ὅμως παραδε-

Παναγία Πορταΐτισσα τῶν Ἰβήρων
(Ἡ Δακρυρροοῦσα Ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Long Island)
The Madonna (Panagia Portaitissa) of Iberon
(The Weeping Madonna of Long Island)

χόμεθα ὅτι ἡ Θεομήτωρ μετέστη πλησίον τοῦ Υἱοῦ της.

Ἡ Παναγία, ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπων, ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τῆς Θείας Χάριτος νὰ γίνῃ Μήτηρ Θεοῦ, δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ συγκινῇ τὴν εὐλαβῆ καὶ εὐσεβῆ ἀνθρωπίνην καρδίαν. Ὁ κατωτέρω ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας μας εὐγλώττως καὶ καταλλήλως ἐκφράζει τὴν πίστιν μας πρὸς τὴν Παναγίαν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡμῶν:

«Ἐπί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναὲ καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι».

γιατὶ διὰ τοῦ Λόγου Του ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμο.

Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη σημαίνει «πάντα ἄνθρωπον». Ὁ Ἰησοῦς χρησιμοποιεῖ τὴν φράσι γιὰ τὸν ἑαυτό του μὲ τὸ ἄρθρο «ὁ» (ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου). Ἡ ὀνομασία αὐτὴ ἔχει παραβολικὴ σημασία καὶ σημαίνει ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύσις Του εἶναι πραγματική, ὅτι εἶναι ὁ κύριος ἀπόγονος τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συντρίψῃ «τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως», καὶ ὅτι εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπάνω στὸν Σταυρό.

Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ὠνομάσθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα τὴν ὥρα τῆς βαπτίσεως (Λουκ. γ' 22) καὶ ἔτσι εἶχε ὀνομασθῇ ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο κατὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν (Λουκ. α' 32). Σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς δημοσίας ζωῆς Του συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ὀνομασία αὐτὴ γιὰ νὰ φανῇ ὅτι εἶναι ὁ «κατὰ φύσιν» υἱὸς τοῦ Πατέρα, δηλαδὴ τέλειος Θεός, ἐνῷ ἡ ὀνομασία «Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» φανερώνει ὅτι εἶναι τέλειος ἄνθρωπος.

Ἐμμανουήλ. Εἶναι ὄνομα προφητικὸ καὶ στὰ Ἑλληνικὰ ἑρμηνεύεται «Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας» (Ματθ. α' 23).

Γ. Α. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΝΟΥΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ

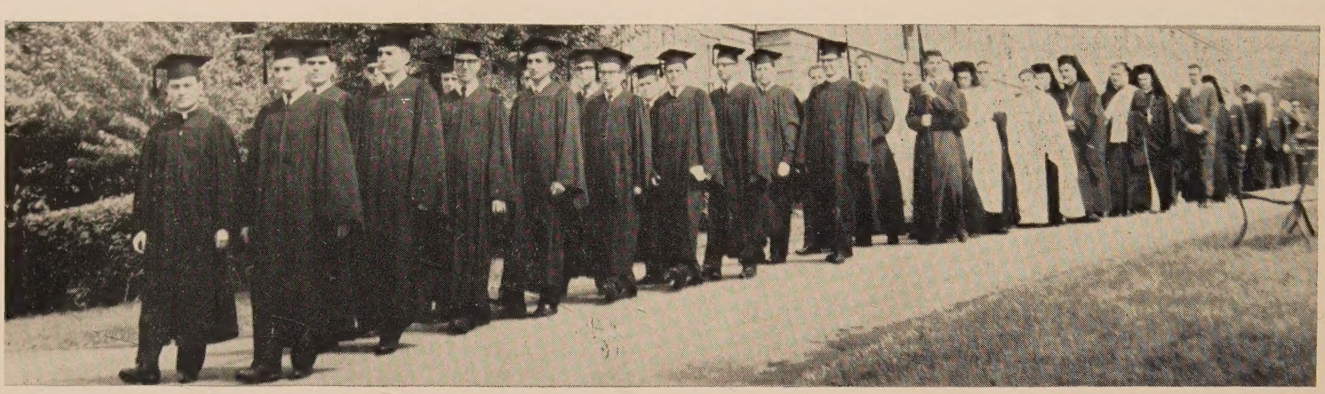

Constantine Hatziconstantinou Photos

Οἱ 14 ἐφετεινοὶ τελειόφοιτοι ἡγούμενοι τῆς πορείας πρὸς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς.
The 14 graduates in the Commencement Processional at the Holy Cross Orthodox Theological School.

ΤΟ 24ον ΕΤΟΣ τῆς λειτουργίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἔκλεισε τὴν 25ην Ἰουλίου, Κυριακήν, μὲ μίαν λαμπρὰν τελετὴν μέσα εἰς τὸ νέον μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Σχολῆς, καὶ μὲ πλουσίαν καρποφορίαν.

Τὴν προηγουμένην ἑσπέραν Σαββάτου, οἱ φιλογενεῖς Ἑλληνορθόδοξοι Νέας Ἀγγλίας εἰς δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰακώβου, προσέφεραν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς $83,500.

Τὴν ἐπαύριον Κυριακήν, ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου συμπαραστατουμένου ὑπὸ ὀκτὼ κληρικῶν, καὶ προχειρίσαντος εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱερολ. Διάκονον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Φιλόθεον Καραμῆτσον.

Περὶ ὥραν 3:00 μ.μ. ἔλαβε χώραν ἡ κυρίως τελετή, κατὰ τὸ ἀκόλουθον πρόγραμμα:

Ἐν τῷ Κεντρικῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν προσκεκλημένων, τῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας, τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος καὶ τῶν φοιτητῶν, καὶ ἐκεῖθεν ἡ πρὸς τὸ νέον κτίριον παρέλασις πάντων, προηγουμένων τῶν φοιτητῶν, μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Σχολῆς.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν, ὁ εἰσηγητής, Καθηγητὴς κ. Γ. Προυσῆς, ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς τελετῆς. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέπεμψε τὴν εὐκτήριον δέησιν, μεθ' ἣν ἀνεκρούσθησαν οἱ Ἐθνικοὶ ὕμνοι.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν κατά σειράν: Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννης Α. Παπαδόπουλος. Ὁ Ἔξοχ. Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Οὐασιγκτῶνι κ. Ἀλέξιος Λιάτης. Ἐκ μέρους τῶν ἀποφοιτώντων ὁ ἐξ αὐτῶν κ. Παναγιώτης Σκιαδᾶς. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος.

Ἀκολούθως ἐγένετο ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς ἀποφοίτους, τοὺς ὁποίους παρουσίασεν ὁ Πανοσιολ. Καθηγητὴς Ἀρχιμ. κ. Γεράσιμος Παπαδόπουλος, καὶ ἡ παρουσίασις τῶν βραβευθέντων φοιτητῶν ὑπὸ τοῦ Ἐλλογ. Καθηγητοῦ κ. Λιακοπούλου.

Ἐν κατακλείδι ἐψάλη ὁ Ὕμνος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνεν εὐχὰς καὶ εὐλογίας συγχαρεὶς τοὺς ἀποφοιτήσαντας, ἡ δὲ Χορῳδία ἔψαλε τὴν φήμην τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος.

Ἐπηκολούθησεν ἐπίσκεψις τῶν νέων σχολικῶν παραδόσεων καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς.

Αἱ ἐντυπώσεις τῶν προσκεκλημένων καὶ τοῦ πυκνοῦ πλήθους ἦσαν λίαν ἱκανοποιητικαί. Ἡ ἀπόκτησις νέων κτιρίων, ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Καθηγητῶν, ἡ νέα διάρθρωσις τῆς Σχολῆς, τὸ σύστημα μετεκπαιδεύσεως ὅλων σχεδῶν τῶν ἀποφοιτώντων εἰς διαφόρους κλάδους καὶ εἰδικότητας, εἶναι τόσαι μαρτυρίαι τῆς ἐπιτελουμένης προόδου τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς, ἡ ὁποία, παρέχουσα κληρικοὺς ἀρτίας μορφώσεως καὶ ἀξίους τῆς ἀποστολῆς των, εἶναι ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις τῆς ἐπιβιώσεως καὶ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Πίστεως.

Β. Γ. Β.

Οἱ Ἐφετεινοὶ Ἀπόφοιτοι

Οἱ ἀποφοιτήσαντες καὶ λαβόντες διπλώματα εἶναι: 1) Θεολόγος Ἀναστασάκης, 2) Ἰωσὴφ Ἀντωνακάκης, 3) Δημήτριος Διαβάτης, 4) Δημήτριος Καραλέξης, 5) Ἠλίας Κάτρης, 6) Δημήτριος Κλεούδης, 7) Ἰάκωβος Λαλιμπερτέ, 8) Χρυσόστομος Ἐμμανουήλ, 9) Ἰωάννης Μαχαίρας, 10) Ἰωάννης Ὀρφανά-

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος μετὰ τοῦ Ἐξοχ. Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Οὐασιγκτῶνι κ. Ἀλεξίου Λιάτη, τοῦ Ἐντιμ. Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Βοστώνῃ κ. Κ. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος πορευόμενοι πρὸς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς.

His Eminence Archbishop Iakovos, with His Excellency the Ambassador of Greece to the United States Alexis Liatis and the Hon. General Consul of Greece in Boston K. Papadopoulos, leading the Commencement Processional, followed by the Faculty of the Theological School.

κος, 11) Παναγιώτης Ρίζος, 12) Παναγιώτης Σκιαδᾶς, 13) Σταῦρος Σταύρου, καὶ 14) Παναγιώτης Τσάμπηρας. Ἐπίσης ἐκ τῶν ἀποφοιτησάντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος: Εὐάγγελος Γεωργιάδης καὶ Γεώργιος Καλαντζῆς.

Τὰ Ἀπονεμηθέντα Βραβεῖα

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΧΕΠΑ $500. Ἀπενεμήθη εἰς τὸν τελειόφοιτον Παναγιώτην Τσάμπηραν, ὁ ὁποῖος ἔγραψεν ἔκθεσιν ἄνω τῶν 5,000 λέξεων μὲ θέμα ἐκλεγὲν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Σώματος Καθηγητῶν.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ κ. Γ. ΑΛΕΒΗΖΟΥ $100 (U.S. Bond). Ἀπενεμήθη εἰς τὸν φοιτητὴν Κωνσταντῖνον Εὐσταθίου, διακριθέντα εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικήν.

THE GREEK ORTHODOX COUPLES CLUB OF GREATER LOWELL (MASS.) $50. Ἀπενεμήθη εἰς τὸν φοιτητὴν Ἰωάννην Ἀγγελῆν, λαβόντα τὸν καλλίτερον σχολικὸν βαθμόν.

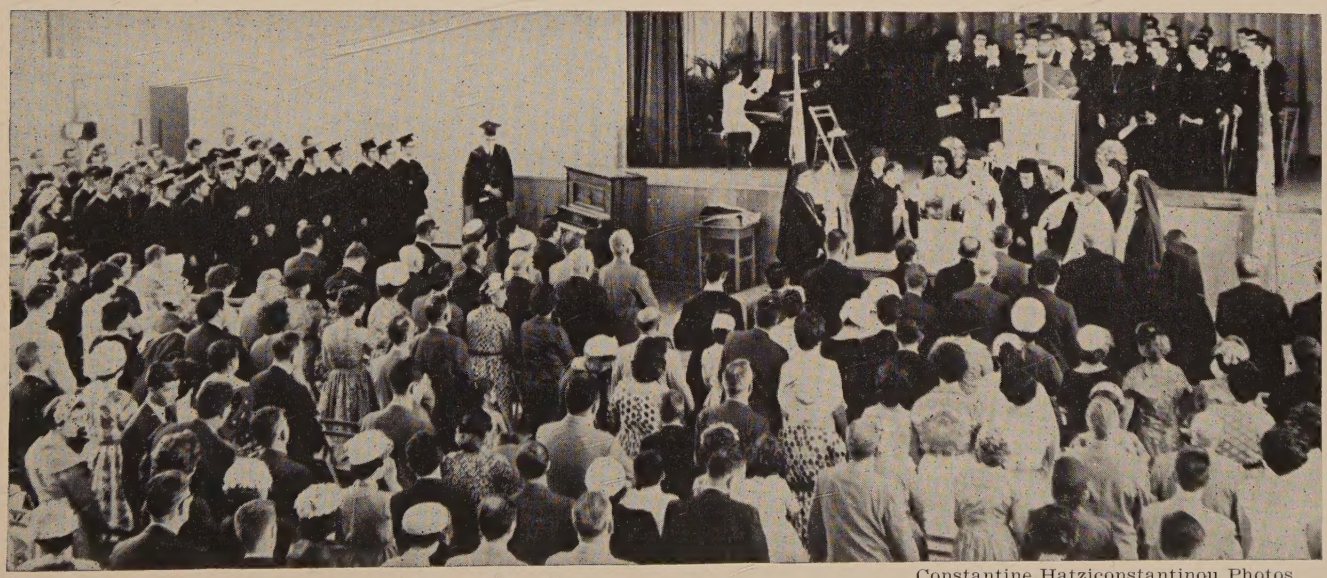

Constantine Hatziconstantinou Photos

Τὸ πυκνότατον ἀκροατήριον, κατακλῦσαν τὴν πελωρίαν αἴθουσαν τοῦ νέου κτιρίου τῆς Σχολῆς, μὲ ρίγη ἱερᾶς συγκινήσεως παρακολουθεῖ τὴν ἱεροπρεπῆ τελετήν.

The crowded assemblage at the new Auditorium and Gymnasium following the impressive Commencement ceremonies.

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀναπέμπων τὴν εὐκτήριον δέησιν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς τελετῆς, ἔχων ἑκατέρωθεν αὐτοῦ τὸν τ. Διευθυντήν, τὸν τ. Ὑποδιευθυντὴν καὶ τὸ Καθηγητικὸν Σῶμα τῆς Σχολῆς.

His Eminence Archbishop Iakovos, surrounded by the Faculty, delivering the Benediction at the Theological School Commencement Exercises.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΑΝΩΛΗ $50. Ἀπενεμήθη εἰς τὸν φοιτητὴν Μιχαὴλ Χαλκιᾶν, διὰ τὴν καλλιτέραν ἔκθεσιν μὲ θέμα τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΡΗΓΕΛΛΗ $75 (εἰς μνήμην Αἰδ. Εὐστρατίου Ρηγέλλη (1881-1953). Ἀπενεμήθη εἰς τὸν τελειόφοιτον Ἰωσὴφ Ἀντωνακάκην, διὰ τὴν ἐπίδοσίν του εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Βυζαντινὴν Ἱστορίαν.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑ ΧΑΡΗ ΑΓΚΑΝΗ $350. Εἰς τὸν ἀπόφοιτον Παναγιώτην Ρίζαν.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΖΟ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΣ ΣΤΑΜΜ $100 εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σταματίου Σταματέλου. Εἰς τὸν φοιτητὴν Παναγιώτην Σκορδάκην.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ HELLENIC LADIES SOCIETY OF BOSTON $200. Εἰς τοὺς φοιτητὰς Εὐτύχιον Καλογεράκην καὶ Ἰωάννην Στεργιάδην, ἀνὰ $100.

Ὁ Λόγος τοῦ Ἁγίου Σχολάρχου

Εὑρίσκομαι σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς ὅτι κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς, ληφθεῖσαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τὴν 18ην Μαΐου ἐ. ἔ.:

1ον) Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ συμπληροῦται καὶ διὰ Κολλεγίου Ἀμερικανικοῦ τύπου, ὅπως ὅλα δηλαδὴ τὰ Ἀμερικανικὰ Κολλέγια, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1961, θὰ λάβῃ δὲ τὴν ὁλοκλήρωσίν του ἐντὸς 4 ἐτῶν.

2ον) Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ θὰ ἔχῃ κύκλον σπουδῶν 3 ἐτῶν, ὅπως ὅλαι αἱ Ἀμερικανικαὶ Θεολογικαὶ Σχολαί, θὰ ἐπανδρωθῇ δὲ καὶ μὲ κατάλληλον Θεολογικὸν Προσωπικόν. Μέχρι τέλους τοῦ 1965 θὰ ἀποκτήσῃ Τμῆμα Graduate Department, πρὸς μετεκπαίδευσιν καὶ εἰδίκευσιν εἰς θεολογικοὺς κλάδους.

3ον) Τὸ Κολλέγιον καὶ ἡ οὕτως ἀπαρτισθησομένη Θεολογικὴ Σχολή, θὰ ἀποτελέσουν κανονικὰς Πανεπιστημιακὰς Σχολάς, πέριξ δὲ αὐτῶν τῶν Σχολῶν θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Hellenic University Foundation, ἵνα ἀποκτηθῇ εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον καὶ ἄλλη Σχολή, καὶ ἀποτελεσθῇ τοιουτοτρόπως εἷς οὐσιαστικὸς πυρὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου».

Ἡ πραγματικότης λοιπὸν αὐτή, τὴν ὁποίαν βαθυστοχάστως ἐκαλλιέργησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Ἰάκωβος, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐνθρονίσεώς του, καὶ τὴν ὁποίαν προγραμματικῶς καθώρισαν Ἐπιτροπαὶ ἐκ Καθηγητῶν τῆς Θεο-

Constantine Hatziconstantinou Photos

Οἱ φοιτηταί, φέροντες τὰς ἐθνικὰς σημαίας καὶ τὸ λάβαρον τῆς Σχολῆς, πορεύονται πρὸς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς.

The American and Greek flags, as well as the Banner of the Theological School, are borne aloft by graduates of the Theological School.

Constantine Hatziconstantinou Photos

Οἱ ὁμιλήσαντες κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν Διπλωμάτων: Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος. Ὁ Ἐξοχώτατος Πρεσβευτὴς κ. Ἀλέξης Λιάτης. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητὴς κ. Γεώργιος Προυσῆς.

Speaking at the Theological School ceremonies: His Eminence Archbishop Iakovos; the Ambassador of Greece to the United States Alexis Liatis; and Prof. George Prousis.

λογικῆς Σχολῆς καὶ ἄλλων διακεκριμένων πανεπιστημιακῶν παραγόντων τῆς χώρας, ἡ πραγματικότης λέγω αὐτὴ ἀποτελεῖ καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πνευματικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν εὔσημον ἡμέραν ταύτην, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1960-61.

Κατὰ τὴν 24ην λοιπὸν ἐπέτειόν της ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐμφανίζεται ἐνώπιόν σας σήμερον μὲ προγράμματα μορφῆς καὶ χαρακτῆρος πανεπιστημιακῆς μορφώσεως. Εἰκοσιτέσσαρα ἔτη καρποφόρων ἐξελίξεων δι' ἓν πνευματικὸν Ἵδρυμα, δὲν εἶναι πολλά. Τῶν παγκοσμίως φημισμένων Πανεπιστημίων τὴν ἱστορίαν ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, θὰ ἀντιληφθῇ ὁπόσα καὶ ταῦτα διῆλθον στάδια ἐξελίξεων ἀπὸ τῆς πρώτης των ἡλικίας.

Καθὼς γνωρίζετε, πολὺς λόγος ἔγινε καὶ πολλαὶ ἐξαγγελίαι ἐξηγγέλθησαν διὰ τὴν ἵδρυσιν «Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου» ἐν Ἀμερικῇ, καὶ δὴ παρὰ τὴν Βοστώνην καὶ ἐπὶ τοῦ εὐρυτάτου χώρου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Πρόκειται προφανῶς οὐχὶ περὶ ἀκαθορίστου ὀνειροπολήματος, ἀλλὰ περὶ συγκεκριμένου σχεδίου μιᾶς πνευματικῆς ἀναγκαιότητος τοῦ Ἑλληνορθοδόξου μέλλοντος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, τὴν ὁποίαν καθηκόντως ὀφείλει νὰ πραγματοποιήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, ὡς περίλαμπρον εὐγνωμοσύνης συμβολὴν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀμερικανικοῦ κόσμου πρὸς τὴν νέαν πατρίδα του. Τὰ πολύκλαδα καὶ καρποφόρα δένδρα δημιουργοῦνται ἀπὸ ἕνα πυρῆνα. Τοιοῦτος πυρὴν ἑνὸς εὐκταίου πανεπιστημιακοῦ συγκροτήματος προβάλλει σήμερον τὸ ἀναφερόμενον Κολλέγιον διὰ τὰς Ἑλληνικὰς κλασσικὰς σπουδάς, τὴν Ἑλληνικὴν Φιλοσοφίαν καὶ τὸν τριμερῆ Ἑλληνικὸν Πολιτισμόν, καθὼς καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολή, διὰ τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας.

Εἰς τὸ εἶδος του τὸ Κολλέγιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὡς πρὸς τὸν καταρτισμόν του, τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημά του καὶ τοὺς σκοπούς του, θὰ εἶναι ὅμοιον πρὸς τὰ Ἀμερικανικὰ τετραετῆ Κολλέγια «Ἐλευθέρων Τεχνῶν» — Liberal Arts — ἐπονομαζόμενα. Θὰ ἔχῃ ὅμως ἐν τῇ πληρότητί του τὸ Κολλέγιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἰδικόν του χαρακτῆρα — sui generis — ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀγωγὴν καὶ γενικῶς τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν ἔποψιν τῆς ζωῆς.

. . . . . .

Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Κολλεγίου θὰ λαμβάνουν τὸν δίπλωμα τοῦ «Προλύτου τῶν Τεχνῶν» — Bachelor of Arts — καὶ θὰ ἐγγράφωνται εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν.

. . . . . .

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ μας ἱδρύθη τὸ 1937, ὡς προπαρασκευαστική, προοριζομένη ἁπλῶς νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐκ τῆς νέας γενεᾶς μαθητάς της διετῆ ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν, μεθ' ὃ θὰ ἀπεστέλλοντο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, διὰ τὰς Θεολογικάς των σπουδάς. Ἡ ἔκρηξις ὅμως τοῦ Β΄. παγκοσμίου πολέμου ἠνάγκασε τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐκείνην Σχολὴν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς ὅπως ἀναπτύξῃ τὰς δυνατότητας πενταετοῦς κατ' ἀρχὰς καὶ ἑξαετοῦς μετὰ ταῦτα προγράμματος, πρὸς θεολογικὸν καταρτισμὸν τοῦ Κλήρου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας. Μὲ τὸ πρόγραμμά της ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ μέχρι σήμερον ἴσχυσεν, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐπραγματοποίησε τὸν ἱδρυτικὸν προορισμόν της. Πλεῖστοι ὅμως τῶν ἀποφοίτων της, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ τέως Διευθυντὴς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητὴς κ. Γεώργιος Λιακόπουλος. Ὁ ἐκ μέρους πάντων τῶν ἀποφοίτων προσφωνήσας κ. Παναγιώτης Σκιαδᾶς.

The speakers at the Commencement Exercises included: V. Rev. John Papadopoulos, Director of the Theological School; Prof. George Liacopoulos; and Panagiotis Skiadas, representing the graduating class.

των ἢ καὶ εἰδίκευσιν εἰς θεολογικόν τινα κλάδον, ἀναγκάζονται μέχρι σήμερον νὰ ἐγγράφωνται εἰς Ἀμερικανικά, Ἑλληνικὰ καὶ Εὐρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια, ἄλλοι κεχειροτονημένοι ἱερεῖς καὶ ἄλλοι πρὸ τῆς προσελεύσεώς των εἰς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον.

Ἤδη μὲ τὸ νέον πρόγραμμά της ἡ Θεολογική μας Σχολὴ ὄχι μόνον θὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἐπιβεβλημένην σήμερον ἀνάγκην πλήρους πανεπιστημιακοῦ καὶ ἐμπειρικοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπιδειχθῇ, ὡς ὀφείλει, εἰς τὸν διεθνῆ ἐπιστημονικὸν θεολογικὸν κόσμον ὡς ἡ μόνη ἐν Ἀμερικῇ πανεπιστημιακὴ Σχολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας. Ὅταν δὲ τὸ 1965, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δηλονότι τοῦ πρώτου κύκλου τοῦ τριετοῦς πανεπιστημιακοῦ της προγράμματος, ἱδρύσῃ καὶ τὸ Graduate Department, πρὸς μετεκπαίδευσιν καὶ εἰδίκευσιν εἰς θεολογικοὺς κλάδους τῆς Ὀρθοδοξίας ἀποφοίτων καὶ ἄλλων Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ Πανεπιστημίων, ἀναμφιβόλως, καθὼς ἐτόνισεν ὁ πρὸ διετίας μελετήσας τὰ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς διακεκριμένος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνστ. Μπόνης, θὰ καταστῇ αὕτη περιώνυμος μεταξὺ τῶν ὁμοδόξων καὶ τῶν ἑτεροδόξων.

Τοιουτοτρόπως, μετὰ τριετεῖς θεολογικὰς σπουδὰς οἱ ἀπόφοιτοι θὰ λαμβάνουν δίπλωμα «Προλύτου τῆς Θεολογίας» — Bachelor of Theology (B.D.) — καὶ ὅσοι θὰ συμπληρώνουν εἰδικὰς σπουδὰς εἰς τὸ Graduate Department θὰ λαμβάνουν τὸ δίπλωμα «Διδασκάλου τῆς Ἱερᾶς Θεολογίας — Master of Sacred Theology (S.T.M.) Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀπονομὴν τῶν δύο τούτων διπλωμάτων ἔχει ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ καὶ σήμερον, ὅταν ὅμως συνεπῶς ἀναγνωρισθῇ ἡ πανεπιστημιακὴ αὐτῆς ὁλοκλήρωσις, θὰ δύναται τότε νὰ ἀπονέμῃ καὶ δίπλωμα «Διδάκτορος τῆς Ἱερᾶς Θεολογίας» — Doctor of Sacred Theology (S.T.D.), καθὼς καὶ τιμητικὸν τοιοῦτο «Διδάκτορος τῆς Θεολογίας» — Doctor of Divinity (D.D.).

Κατὰ τὸ λῆγον σήμερον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1960-61 ἀποφοιτοῦν ἐκ τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς 14. Ἐκ τούτων οἱ 7 πρόκειται νὰ χειροτονηθοῦν, οἱ δὲ ἄλλοι 7 θὰ ἀκολουθήσουν ἀνωτέρας σπουδὰς ἐπὶ ἓν ἢ δύο ἔτη εἰς διάφορα Πανεπιστήμια.

Τοιουτοτρόπως ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κατὰ τὴν 24ετίαν τῆς λειτουργίας της ἀνέρχεται εἰς 263 ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγραφέντων κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα 332, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 69 συνεχίζουν εἰσέτι τὰς σπουδάς των. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 263 ἀποφοιτησάντων ὑπηρετοῦν ἤδη τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, ὡς ἱερεῖς Κοινοτήτων, 223.

Πλὴν τῶν συνεχιζόντων σπουδὰς εἰς Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια ἀποφοίτων, 6 τούτων μετεκπαιδεύονται ἀπὸ διετίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, πρόκειται δὲ νὰ ἐπανέλθουν οὗτοι μὲ δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου. Ἕτεροι 2 φοιτοῦν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, 2 εἰς τὸ ἐν Γενεύῃ Πανεπιστήμιον Bossey διὰ σπουδὰς Οἰκουμενικῆς κινήσεως, καὶ ἕτεροι 2, ἐκ τῶν περυσινῶν ἀποφοίτων, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βοστώνης. Οὗτοι πάντες ἐπανερχόμενοι θὰ τεθοῦν πάραυτα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Κατακλείων τὸν λόγον ἐπιλαμβάνομαι καὶ πάλιν τῆς εὐκαιρίας, διὰ νὰ εὐχαριστήσω πάντας ὅσοι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐνίσχυσαν τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, ἰδιαιτέρως δὲ πάντας ὑμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐτιμήσατε διὰ τῆς παρουσίας σας τὴν σεμνὴν ἑορτὴν ταύτην. Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ὁ Δεσ. Ἀρχ επισκοπος μετα τοῦ τ. Διευθυντου παρουσιαζοντες τοὺς ἐξ Οὐγκάντας δύο φοιτητὰς τῆς Θεολ. Σχολῆς.

His Eminence Archbishop Iakovos introducing the two Theological School students from Uganda.

Ὁ Λόγος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου

«Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει».

(Β΄. Κορ. 9, 6)

Κανεὶς ἄλλος δὲν ζῇ τόσον ὁλοκληρωμένα τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν σήμερον, ὅσον σεῖς, ὁ Σχολάρχης, οἱ καθηγηταί, οἱ φοιτηταὶ γενικῶς καὶ εἰδικώτερον οἱ ἀποφοιτοῦντες ἀπὸ τὴν Σχολὴν ἐντὸς ὀλίγου.

Θερίζει κανεὶς ὅ,τι σπείρει. Πολύ, ὅταν ἔσπειρε πολὺ καὶ προσεκτικά. Ὀλίγον, ἐὰν ἔσπειρε ὀλίγον καὶ ἀπρόσεκτα. Θερίζει κανεὶς χρυσᾶ στάχυα, ἐὰν ἔσπειρε σιτάρι. Καὶ ἀγκάθια ἐκεῖνος, ποὺ ἔσπειρε σπόρους ζιζανίων. Λάμπουν τὰ μάτια ἀπὸ χαρὰν ἐκείνου, ποὺ ἔσπειρε μὲ ἱδρωμένον μέτωπον· καὶ σκύβουν ἀπὸ ἐντροπὴν τὰ μάτια ἐκείνου, ποὺ ἔσπειρε ἀσυλλόγιστα, γελῶντας, ἐπιπόλαια. Γεμίζουν τὰ χέρια καὶ ξεχειλίζουν ἐκείνου, ποὺ ἔσπειρε μὲ ἐπιμέλειαν καὶ μὲ φόβον Θεοῦ· καὶ κρέμονται ἄδεια τὰ χέρια ἐκείνου, ποὺ ἔσπειρε χωρὶς φροντίδα, χωρὶς προοπτικὴν καὶ χωρὶς φόβον Θεοῦ.

Πόσον καλὰ τὰς γνωρίζετε αὐτὰς τὰς ἀληθείας ὅλοι! Ἀλλὰ τότε διατὶ τὰς ἐπαναλαμβάνω; Ἁπλούστατα, διότι μὲ ἐνδιαφέρει τὸ μέλλον. Καὶ διότι θέλω τὸ μέλλον, ὅλον τὸ μέλλον τῆς Σχολῆς νὰ εἶναι ὁλοὲν καὶ πλουσιώτερον εἰς θερισμὸν καὶ ἀπόδοσιν, διότι αἱ ψυχικαί, αἱ πνευματικαὶ καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀνάγκαι τῶν ἀνθρώπων ὁλοὲν καὶ περισσεύουν.

Ἡ ὑλοφροσύνη ὁλοὲν καὶ περισσεύει καὶ ἡ ψυχὴ ὁλοὲν καὶ ζητεῖ περισσοτέραν γαλήνην καὶ χαράν.

Ἡ ἐπιστήμη καὶ κυρίως αἱ τεχνολογικαὶ ἐπιστῆμαι κάμουν συνεχῆ ἅλματα· εὑρίκονται τώρα εἰς τὸ διάστημα καὶ ἐνῷ γνωσιολογικῶς ἱκανοποιοῦν τὸν νοῦν, ὅμως ἀφήνουν ἀνικανοποιήτους τὰς ἐκζητήσεις τοῦ πνεύματος. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸ ἐν ἡμῖν δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰς ἐκτοξεύσεις πυραύλων· ἐπιζητεῖ τὴν ἀνύψωσίν του πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πηγὴν πάσης σοφίας καὶ γνώσεως.

Ἡ κοινωνικὴ ἠθικὴ ἐξ ἄλλου ἔχει γίνει τόσον χαλαρά, τόσον ρευστή, ὥστε ἡ αὐθάδεια νὰ θεωρῆται θάρρος, ἡ ἀσέβεια τόλμη, ἡ ἁμαρτία κάτι τὸ ἀπολύτως φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον, ἡ ἀναίδεια νὰ θεωρῆται ἀνδρισμὸς καὶ ὁ γνωστικισμὸς καὶ ἡ ἀθεΐα ἡ θρησκεία τοῦ ἐπιστήμονος.

Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ὑλόφρονα, τὴν τεχνολογικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν σύγχυσιν ζῇ σήμερον ἡ πλειονότης τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ πλειονότης τῶν Χριστιανῶν μας.

Ποῖος θὰ στελεχώσῃ τὴν ψυχήν, θὰ ἐξάρῃ τὸ πνεῦμα καὶ θὰ στηρίξῃ καὶ θὰ ἐμπεδώσῃ τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν ὡς τὸν ὡραιότερον καὶ εὐτυχέστερον τρόπον ζωῆς, ἐὰν ὄχι ἱδρύματα ὅπως ἡ Σχολὴ καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἐὰν ὄχι δοῦλοι καὶ ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ ὅπως οἱ διδάσκαλοί σας καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ κληρικοί· ἐὰν ὄχι νέοι χρυσοπυρσόμορφοι μὲ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης στὸ πρόσωπο, μὲ τὸν πυρσὸ τῆς ἁγνῆς καὶ ἱερᾶς ἰδεολογίας τοῦ Χριστοῦ στὰ χέρια, μὲ τὸ «φῶς ἱλαρὸν» στὰ χείλη!

Σπείρετε λοιπὸν ἐπ' εὐλογίαις, ἵνα ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσητε. Ὅλοι σας καθηγηταὶ καὶ φοιτηταί! Ὅλοι μας ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι! Ὅλοι σας ἀδελφοὶ καὶ γονεῖς τῶν φοιτητῶν! Ὅλοι σας φίλοι καὶ ἔφοροι καὶ εὐεργέται καὶ δωρηταὶ τῆς Σχολῆς! Σπείρετε ὄχι σπείρατε! Σπείρετε διαρκῶς ὄχι μίαν φοράν, διὰ νὰ θερίζητε καὶ διαρκῶς καὶ ὄχι μίαν φοράν. Σπείρετε ἐλπίδα, διὰ νὰ θερίσητε δικαίωσιν. Σπείρετε ἀγάπην, διὰ νὰ θερίζητε ἀφοσίωσιν. Σπείρετε πίστιν, διὰ νὰ θερίζητε εὐλογίαν. Διότι ἂν οἱ ἑκάστοτε ἀποφοιτοῦντες δὲν εἶναι ἡ δικαίωσις τῶν ἐλπίδων μας, δὲν εἶναι οἱ ἀφωσιωμένοι διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας μας, δὲν εἶναι ἡ ζῶσα εὐλογία τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, δὲν εἶναι τὸ ἀντισηπτικὸν ἅλας ποὺ θὰ προλάβουν τὴν ἠθικὴν ἀποσύνθεσιν καὶ δὲν εἶναι τὸ φῶς ποὺ θὰ χαράξουν τὴν φωτεινὴν πορείαν διὰ τὴν νέαν μας γενεάν, τότε ποῖοι θὰ συγκρατήσουν τοὺς πιστούς μας μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ὀρθοδοξίας, ποῖοι θὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν διαιώνισιν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, ποὺ κηρύττει ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμός;

Ἰδιαιτέρως προσέξατε τὴν μεγάλην αὐτὴν καὶ ἀναντίλεκτον ἀλήθειαν σεῖς οἱ ἀποφοιτοῦντες σήμερον. «Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει». Ἡ σπορὰ ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον ἢ ἐὰν θέλητε ἀπὸ τὸ φθινόπωρον. Οἱ ἑπτὰ ἀπὸ σᾶς θὰ εὑρεθῆτε εἰς τὰ θρανία, διὰ νὰ συμπληρώσητε τὴν Θεολογικήν

σας παιδείαν καὶ κατάρτισιν· οἱ ἄλλοι ἑπτὰ θὰ εὑρεθῆτε ἐμπρὸς εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ὡς μαθηταὶ τοῦ Κυρίου καὶ λειτουργοὶ τοῦ θυσιαστηρίου Του. Οἱ ἑπτὰ οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξακολουθήσητε σπουδὰς μὴ λησμονήσητε οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, ὅτι εἷς διδάσκαλος καὶ καθηγητὴς ὑμῶν: ὁ Χριστός. Οἱ ἑπτὰ οἱ ὁποῖοι τάσσεσθε ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς τάξεις τῶν μαθητῶν Του προσέξατε τὸ μεγάλο μάθημά Του: «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ» (Ματθ. 11, 29), καὶ κάμετέ το βίωμά σας. Οἱ ἑπτὰ οἱ ὁποῖοι θὰ φοιτήσητε σπείρατε μὲ ἐπιμέλειαν διὰ νὰ θερίσητε μὲ ἱκανοποίησιν. Οἱ ἑπτὰ οἱ ὁποῖοι θὰ εἰσέλθητε εἰς τὴν διακονίαν τῶν πιστῶν μας σπείρατε ἐν δάκρυσι διὰ νὰ θερίσητε ἐν ἀγαλλιάσει.

Καὶ ἡ μία ἑπτὰς καὶ ἡ ἄλλη μὴ λησμονῆτε νὰ ἀποτελῆτε ἀνὰ μίαν ἑπτάφωτον λυχνίαν· νὰ εἶσθε φῶς ἐντὸς τοῦ στενωτέρου καὶ τοῦ πλατυτέρου περιβάλλοντός σας. Σύνθημά σας — καὶ τώρα καὶ πάντοτε — καὶ ἔμβλημά σας συνεχὲς ἂς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον, ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ εἰς τὴν σκοτίαν μὴ μείνῃ» (Ἰωάνν. 12, 46).

Ἐάν ποτε σᾶς τοὺς ἰδίους σᾶς καταλάβῃ ἡ σκοτία καὶ πάθετε συσκότισιν, σύγχυσιν ἢ κλονισμόν, μὴ ἐπιτρέψητε εἰς τὸν ἑαυτόν σας νὰ μείνῃ μόνος ἢ ἐπὶ πολὺ εἰς αὐτὸν τὸν συσκοτισμόν. Ὑπάρχει φόβος νὰ χάσητε τὴν δύναμιν νὰ ἐξέλθητε. Ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πλανηθῆτε, νὰ χάσητε τὴν κατεύθυνσιν, νὰ χαθῆτε. Ὁ Χριστός, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἂς εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς ζωῆς σας.

Μὴν ἀμελῆτε οὔτ' ἐπ' ἐλάχιστον τὸ καθῆκον τῆς προσευχῆς. Ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ ἀναπνοὴ τοῦ κληρικοῦ· ἡ δύναμίς του· ἡ πηγὴ τῶν ἐμπνεύσεών του· ἡ μόνη ἀπ' εὐθείας κοινωνία σας μὲ τὸν Θεὸν καὶ ὅταν δὲν κοινωνῆτε τοῦ Ἀχράντου Σώματος καὶ Αἵματός Του.

Σπείρετε φειδομένως, ὅταν ὁμιλῆτε. Ἐπ' εὐλογίαις, ὅταν ἐργάζησθε. Ὁμιλεῖτε ὀλιγώτερον καὶ ἐργάζεσθε περισσότερον. Τὰ ἔργα σας εἶναι εὐγλωττότερα τῶν λόγων. Σπείρετε φειδομένως, ὅταν ὁμιλῆτε πρὸς τὴν νεολαίαν, πρὸς τοὺς φίλους σας, πρὸς τοὺς συμμαθητάς σας, πρὸς τοὺς γονεῖς σας, τοὺς διδασκάλους σας, τοὺς ἀνωτέρους σας. Καὶ σπείρετε ἐπ' εὐλογίαις, μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ πίστιν, μὲ ἀγάπην, μὲ ἐλπίδα, μὲ ὅλην τὴν ψυχήν, καὶ μὲ τὰ δυό σας χέρια, ὅταν εὑρεθῆτε εἰς τὸν ἀγρόν, τὸν ζῶντα ἀγρόν, ποὺ σᾶς ἐμπιστεύεται ὁ Θεὸς διὰ νὰ καλλιεργήσητε.

Ἀπὸ κηρύγματα, ἀπὸ μηνύματα, ἀπὸ κενοφωνίας καὶ φωνασκίας ἐγέμισαν τὰ αὐτιὰ τοῦ κόσμου. Ὁ κόσμος μας καὶ ὁ κόσμος ὅλος αἰσθάνονται ἕνα τρομερὸν κενὸν μέσα τους. Κανεὶς δὲν προσέχει πλέον τὴν εὔκολον ρητορείαν καὶ τὴν δημαγωγίαν. Ὁ κόσμος σκέπτεται σοβαρώτερα, ὡριμώτερα, ὑπευθυνότερα. Καὶ δύναται καὶ νὰ κρίνῃ. Ἐὰν μάλιστα ἐπιτραπῇ ὁ ἔλεγχος τῶν δύο μεγάλων χωρῶν ἀπὸ ἀέρος καὶ ἀφεθοῦν ἐλεύθερα τὰ ταξίδια καὶ γίνῃ πραγματικότης ἡ ἀνοικτὴ κοινωνία (open society), τότε θὰ εὑρεθοῦμεν ὅλοι μας πρὸ ἐκπλήξεων. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ παραπετάσματος θὰ ἐμφανίσουν τὸν ἴδιον ἀτομικισμόν τὸν ὁποῖον ἐμφανίζουν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐλευθέρων χωρῶν. Ὁ ὁλοκληρωτισμὸς καὶ ὡς πολιτικὸν σύστημα καὶ ὡς κοινωνικὴ φιλοσοφία δὲν ἔχει κανὲν ὑπόβαθρον. Καὶ ἡ δημοκρατία ὡς πολιτικὴ φιλοσοφία εἶναι σήμερον ἡ πολιτικὴ φιλοσοφία καὶ ἡ ἐκζήτησις ὅλων καὶ τῶν ἐλευθέρων σκλάβων καὶ τῶν ἐλευθέρων ἐλευθέρων. Ὁ Χριστιανισμὸς ὡς ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως θρησκεία τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ νόμου ἰσότητος, εἶναι τὸ αἴτημα ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεὶ ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἡ πολιτικὴ ἐχρησιμοποίει τὴν θρησκείαν δι' ἐθνικιστικὴν ἀναβίωσιν ἢ ἡ θρησκεία τὴν πολιτικὴν διὰ διείσδυσιν καὶ ἐπιβολήν. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπὸ τοῦ 1902, ἡ Προτεσταντικὴ ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ ἀπὸ τοῦ 1959 ἤρχισαν νὰ ἀναζητοῦν ἡ μία τὴν ἄλλην. Ἡ Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις τῆς Ρόδου τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, ἡ Γ'. Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν εἰς Ἰνδίας τὸν Νοέμβριον καὶ ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ «Οἰκουμενικὴ» Σύνοδος τοῦ 1962, εἶναι αἱ κραυγαὶ καὶ ἀπαιτήσεις τῆς παγκοσμίου χριστιανικῆς συνειδήσεως.

Ἀπολύεσθε τῆς Σχολῆς εἰς καιροὺς νέων κοσμογονιῶν. Καὶ δημιουργὸς τῶν κοσμογονιῶν τούτων, τῆς καινῆς ζωῆς καὶ τοῦ καινοῦ οὐρανοῦ, δύνασθε νὰ εἶσθε καὶ σεῖς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, δι' Οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Αἱ ἡμέραι μας εἶναι ἡμέραι σπορᾶς τῆς νέας πνευματικῆς ἐσοδείας, ποὺ περιμένει ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἐνθυμεῖσθε, ὅτι εἶσθε Θεοῦ συνεργοί, Θεοῦ γεωργοί.

Φυτεύσατε τὰς νέας ἰδέας — καὶ εἶναι νέαι, διότι ποτὲ δὲν γηράσκουν — τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, τῆς θείας καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν χαρίζει ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ τήρησις τοῦ νόμου καὶ ὁ Θεός, ποὺ εἶναι ὁ αὐξάνων, Ἐκεῖνος θὰ εὐλογήσῃ καὶ τὴν καρποφορίαν. Καὶ θὰ ἀποδώσῃ «ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα» (Ματθ. 13, 8). «Ἕκαστος δὲ ἀπὸ ὑμᾶς τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον» (Α'. Κορ. 3, 8).

Περαίνων τὰς πρὸς ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ πνευματικά, πατρικὰς ἡμῶν νουθεσίας, ἐπιστέφω ὑμᾶς διὰ τῶν σεπτῶν Πατριαρχικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, δεόμενος τοῦ Πανοικτίρμονος καὶ Ἀγαθοδότου Θεοῦ, «ὅπως κατευθύνῃ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ» (Β'. Θεσσ. 3, 5).

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

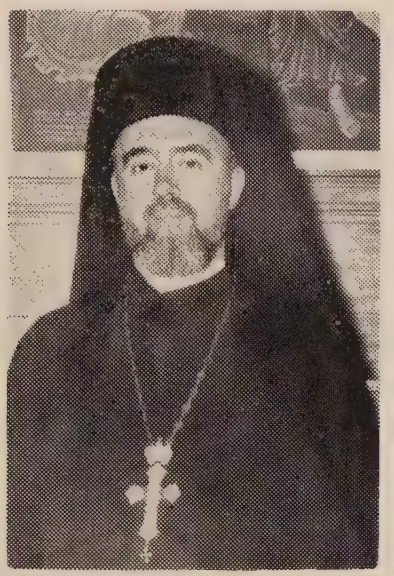

Ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Νικόδημος Βαλληνδρᾶς.
The new Dean of the Theological School at Brookline, Mass. Very Reverend Archimandrite Nicodemos Vallindras.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Mass., Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννης Α. Παπαδόπουλος, ὑπέβαλε πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. κ. κ. Ἰάκωβον, ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, τὴν ἀπὸ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ παραίτησιν, λόγῳ κοπώσεως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀφοσιώσεως εἰς τὸ συγγραφικὸν ἔργον.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ πολλῆς λύπης ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ Πανοσιολ. Σχολάρχου καὶ ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην τόσον τῆς Ἐφορείας καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅσον καὶ ἑαυτοῦ, διότι στερεῖται πολυτίμου καὶ ἱκανοῦ συνεργάτου, εὐόρκως ὑπηρετήσαντος τὴν Ἐκκλησίαν, ὄχι μόνον ἐν τῇ Σχολῇ, ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν ἐτάχθη.

Διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Βαλληνδρᾶς, ὅστις καὶ ἀφίκετο εἰς Νέαν Ὑόρκην ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 15ῃ Ἰουλίου. Ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, εὑρισκομένου εἰς ποιμαντορικὴν περιοδείαν, τὸν Πανοσιολ. Διευθυντὴν ὑπεδέχθη ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος κ. Τιμόθεος Χαλόφτης.

Ὁ νέος Διευθυντής, τῇ ἐπαύριον Κυριακῇ, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, καὶ ὡμίλησε καταλλήλως. Τῇ 16ῃ ὡδηγήθη ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν, γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος παρὰ τοῦ τ. Διευθυντοῦ, παρὰ τοῦ ὁποίου παρέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς.

Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τὴν νέαν αὐτῆς διάρθρωσιν διὰ τῆς προσθήκης πλήρους Κολλεγίου καὶ ὑπὸ τὴν νέαν Διεύθυνσιν ἡ Θεολογικὴ Σχολή, ἀνδρωθεῖσα, εἰσέρχεται εἰς τὸ 25ον ἔτος τῆς λειτουργίας αὐτῆς, μὲ τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας.

Τὸ Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα

Τῷ Ὁσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ κ. Νικοδήμῳ Βαλληνδρᾷ, Διευθυντῇ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τέκνῳ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Εἰς Μπρουκλάϊν.

Ἀναμένοντες ἵνα πληροφορηθῶμεν τὴν ἄφιξιν τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ὁσιολογιότητος εἰς Ἀμερικὴν καὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν αὐτόθι καθηκόντων, πολλὴν ὄντως ἐδοκιμάσαμεν εὐχαρίστησιν κομισάμενοι τὸ ἀπὸ τῆς κ΄ τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἰουλίου γράμμα αὐτῆς, δι' οὗ ἐπληροφορήθημεν τὰ καθ' ὑμᾶς αἴσια.

Ἡδέως διατεθέντες ἐπὶ τοῖς ὡς ἄνω, εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ τῷ γράμματι καὶ συγχαίρομεν τῇ ὑμετέρᾳ Ὁσιολογιότητι ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἀναλήψει παρ' αὐτῆς τῶν ὑψηλῶν εὐθυνῶν τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς ταύτης, ὑπὸ τὰς ἐμπνευσμένας κατευθύνσεις τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ προσφιλοῦς ἡμῖν κ. Ἰακώβου, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Κύριος ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τῷ ἔργῳ καὶ ταῖς τιμίαις προσπαθείαις αὐτῆς, χαριζόμενος αὐτῇ ὑγείαν ἀδιάπτωτον, μακροημέρευσιν, καὶ πᾶσαν ἀγαθωσύνην.

Ἀπονέμοντες δ' ὑμῖν καὶ πᾶσι τοῖς περὶ ὑμᾶς ὁλόθυμον τὴν Πατρικὴν καὶ Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος.

ᾳϡξα΄ Ἰουλίου κε΄.

Μετ' ἀγάπης πατρικῆς
† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος Βαλληνδρᾶς

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1915. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας τῷ 1936. Ἐχειροτονήθη Διάκονος τῷ 1939 καὶ ὑπηρέτησεν ὡς Ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 245)

ΤΟ ΤΡΙΕΤΕΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΥΡΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς εἰδικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. κ. κ. Ἰακώβου, τῇ Κυριακῇ, 9ῃ Ἰουλίου, εἰς ἅπαντας τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου ἐτελέσθη τὸ τριετὲς Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ.

Ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, τοῦ ἱεροῦ τούτου Μνημοσύνου, κατόπιν Θείας Λειτουργίας, προέστη ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. κ. κ. Ἰάκωβος, ἐξάρας τὰς ἀρετὰς καὶ τὸ ἔργον τοῦ μεταστάντος Ἱεράρχου. Παρῆσαν ὁ Ἐντιμ. Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κας Β. Βιτσαξῆ, ἀντιπροσωπεῖαι Κοινοτήτων Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων καὶ πλῆθος Χριστιανῶν, προσελθόντων ἵνα συνενώσωσι τὰς προσευχὰς αὐτῶν μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ὁποίου τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον δημοσιεύομεν κατωτέρω:

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Σήμερα ὕστερα ἀπὸ τὴν συμπλήρωσι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἐκδημία του πρὸς Κύριον προβάλλει λευκὸς ἐνώπιόν μας καὶ ἀνερχόμενος πρὸς τὸν οὐρανὸν σὰν θυμίαμα «ὀσμῆς εὐωδίας πνευματικῆς» ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ.

Καὶ ὅπως περνοῦν τὰ χρόνια ἡ μορφή του θὰ παρουσιάζεται μὲ ζωηρότερα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀπόλυτα καὶ βαθύτατα χριστιανικῆς ὑποστάσεώς του, διότι ἡ ζωή, τὴν ὁποίαν ἔζησεν εἶχε μέσα της τὴν ἀθανασία καὶ τὴν αἰωνιότητα. Καὶ μιὰ ζωή, ποὺ ζῆται χριστιανικὰ δὲν φθίνει, ἀλλὰ ζῇ ὁλοὲν καὶ περισσότερον. «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται», εἶπεν ἐμφατικώτατα ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ὁ Χριστός. Καὶ προσέθεσε συμπληρωματικά: «Ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν». Τὴν βεβαιότητα αὐτήν, ἀλήθεια, τὴν βλέπει κανεὶς στὴν περίπτωσι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, ποὺ στοιχεῖα τῆς ζωῆς του εἶχε τὴν πίστι καὶ τὴν πιστότητα. Τὴν ἀνάτασι καὶ τὴν πνευματικότητα. Τὴν ἀλήθεια καὶ τὸν Θεόν.

Ἡ διακονία του ὑπῆρξε μία ἐπιμαρτύρησις τῆς ἀληθείας αὐτῆς, γι' αὐτὸ καὶ σήμερα ζῇ τὴν δικαίωσι τῆς πίστεώς του. Δὲν θὰ ἐπιχειρήσω καμμία σκιαγράφησί του. Δὲν ὑπάρχει ἄλλωστε κανεὶς λόγος. Ὅσοι ἔχουν καθαρὴ τὴν ψυχικὴ ἐνόρασι τὸν βλέπουν «ἐνώπιος ἐνωπίῳ», ὅπως εἶναι μὲ τὸν Θεὸν ὁ ἴδιος «ἐνώπιος ἐνωπίῳ».

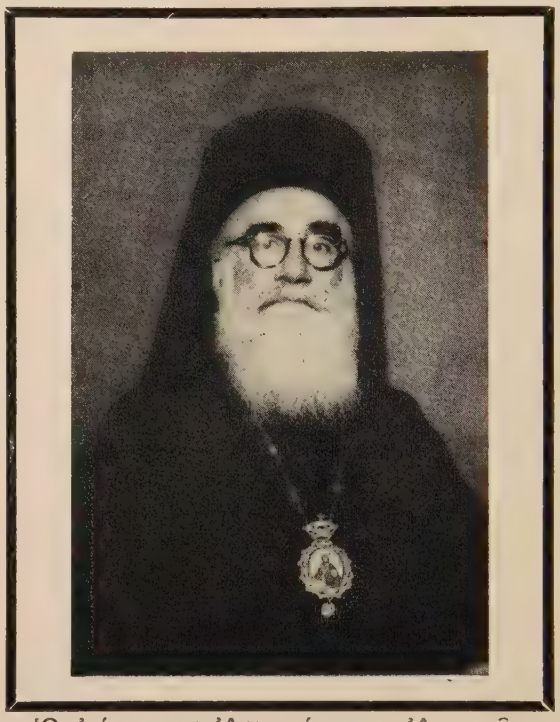

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Κυρὸς ΜΙΧΑΗΛ

The late Archbishop Michael of N. and S. America

Τὴν προσοχή σας ὅμως θὰ τὴν ἤθελα τὴν στιγμὴν αὐτὴν προκειμένου νὰ ξετυλίξω μιὰ-δυὸ ἄγνωστες ἴσως πτυχὲς τοῦ ράσου του, ποὺ φοροῦσε τόσο τιμημένα, τόσον ἅγια. Ἡ μία πτυχὴ μᾶς παρουσιάζει τὴν προσευχὴ ποὺ ξεπηδᾷ σὰν ἀκτίνα, γιὰ νὰ προστεθῇ στὸν φωτοστέφανο, ποὺ κοσμεῖ τὴν μορφή του. Ἄγνωστη ἡ ἰδιαίτερη, ἡ ἀληθινὴ προσευχή, ἡ «ἐνώπιος ἐνωπίῳ» προσευχή, στοὺς πειὸ πολλοὺς ἀπὸ ἡμᾶς. Ἡμεῖς τὴν ἀποστηθίζουμε· ἐκεῖνος τὴν ζοῦσε. Τί δύσκολο πρᾶγμα ἡ συνειδητὴ προσευχή, ἡ ἔντευξις πρὸς Κύριον! Εἶχε πολλὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ, ἀλλ' αὐτὴν πολὺ ὀλίγοι τὴν ἐπρόσεξαν. Ἦτο Χριστιανὸς μὲ Χριστοκεντρικὴν ζωήν. Μὲ πλῆρες Χριστιανικὸ βίωμα.

Ἡ δευτέρα πτυχὴ τοῦ ράσου του, ποὺ ξετυλίγω, μοιάζει μὲ ξεδίπλωμα σημαίας. Σπανίως τὸ ράσο παρομοιάζεται μὲ σημαία. Μὰ τὸ ράσο αὐτὸ εἶναι. Δὲν εἶναι οὔτε σύμβολο πένθους οὔτε στὴν πειὸ καλύτερή του ἐκδοχὴ φλάμπουρο, ποὺ προμηνύει φωτιὰ καὶ φλόγα στοὺς ἐθνικούς μας ἀγῶνες. Ἡ δεύτερη πτυχὴ τοῦ ἅγιου ράσου, ποὺ ξετυλίγω, μᾶς παρουσιάζει τὴν προσφορὰ καὶ τὴν θυσία. Ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ σημαία. Καὶ ἦτο προσφορά, ἡ ὅλη του ζωὴ καὶ ἀνεπιτήδευτος. Εὔπιστος καὶ συνεπής. Ἀθῶος ταῖς χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ. Πιστὸς στὸ λειτούργημά του, λιτὸς στὴν ζωή του, εἰλικρινὴς στὸν ἑαυτό

†ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΕΤΟΥΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ ΤΟΥ

Ὑπὸ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

ΤΟ ΑΛΣΟΣ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ποὺ τόσο ἀγάπησε ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ, στοργικὰ φιλοξενεῖ τὸν ἀπέριττο τάφο τοῦ ἀπελθόντος Ἱεράρχου. Στὴ μαρμάρινη πλάκα τοῦ τάφου του εἶναι σμιλευμένο τὸ Παυλικὸ ρητό, ποὺ τόσο συχνὰ ἐπανελάμβανε ὁ ἀείμνηστος: «Ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ. 14, 8).

Καὶ τὸ ἐπανελάμβανε, γιατὶ τὸ ἐπίστευε, καὶ τὸ ἔζοῦσε. Ἔζησε γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ ἀπέθανε ἀγωνιζόμενος ἕως τὴν τελευταία του πνοὴ γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ γιὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξη Πίστι καὶ Ἐκκλησία. Ἦταν αἱ παραμονὲς τοῦ θανάτου του. Καὶ τὸ ἐγνώριζε. Κι' ὅμως αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ μεταβῇ στὴ Γιούτα καὶ νὰ προεδρεύσῃ στὴ 14η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσι (Salt Lake City, 1956).

Τὸ τελευταῖο του κήρυγμα, ἀλησμόνητο γιὰ ὅσους τὸ ἤκουσαν, ἦταν τὴν Κυριακή, 30 Ἰουνίου, ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Σὰν Ἀπόστολος ἐφάνταζε κι' ὁ ἴδιος, μὲ τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ὠχρότητα, μὲ τὴν διακοπτομένην ἀναπνοή, μὲ τὸν προφητικὸ τόνο, μὲ τὴν βεβαιότητα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ βρίσκεται τόσο κοντὰ στὸ θάνατο καὶ πρέπει νὰ πῇ ὅσα πιστεύει, γιὰ ὅσα ἀγωνίσθηκε, καὶ νὰ τὰ πῇ γρήγορα γιατὶ ὁ θάνατος παραμονεύει . . .

Ἐκήρυξε γιὰ τὴν Ἱεραποστολή, ποὺ εἶναι τὸ σάλπισμα γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία μας. Γιατὶ Ἱεραπόστολος στάθηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ. Ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης ἕως τὴ γενέτειρά του Κομοτινὴ καὶ τὴ λοιπὴ Ἑλλάδα ὅπου ἱεράτευσε. Ἀπὸ τὸ Λονδῖνο ὅπου ἄφησε ἱστορία μὲ τὴν ἱερατική του δρᾶσι καὶ τὸ συγγραφικὸ ἔργο, ἕως τὴ Κόρινθο, ὅπου ἀρχιεράτευσε στοὺς πειὸ δύσκολους καιρούς, τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς.

Ἀλύγιστος μπροστὰ στοὺς κατακτητὲς καὶ τοὺς ἐαμίτες, προσφέροντας τὸν ἑαυτό του ὅταν ζητοῦσαν θύματα τῆς θηριωδίας των, ὁ αὐστηρὸς καὶ ἐπιβλητικὸς καὶ τραχὺς αὐτὸς Κληρικός, εἶχε μία παιδικὴ ψυχή, μία τρυφερότητα ἀφάνταστη γιὰ τοὺς πονεμένους.

Γιὰ τὸ ποιμαντορικό του ἔργο στὴν Ἀμερικὴ ἐγράφησαν πολλὰ γιὰ νὰ ἐξαρθῇ δίκαια ἀπὸ κάθε πλευρὰ ἡ ἀξία του. Ὁ παππᾶς, ὁ δάσκαλος, ὁ γέρος, οἱ τυφλοί, στὴ Μητέρα Ἑλλάδα, καὶ οἱ ἀναρίθμητοι σεισμοπαθεῖς, θύματα τῶν ἀλλεπαλλήλων σεισμῶν ποὺ ἔπληξαν τὴν Ἑλλάδα στὸν καιρὸ τῆς ποιμαντορίας του, τὸν εὐγνωμονοῦν γιὰ τὶς εὐεργετικὲς πρωτοβουλίες κι' ἐνέργειές του.

Ἀλλὰ ἐπάνω ἀπ' ὅλα κι' ἀπὸ τὸ κήρυγμα, κι' ἀπὸ τὴν εὐεργεσία, κι' ἀπὸ τὴ συγγραφή, ὑψώνεται κυριαρχικὰ ἡ αὐτοθυσία. Στὸ ὕψος τῆς αὐτοθυσίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαὴλ δὲν μποροῦν νὰ φθάσουν οἱ κοασμοὶ τῶν βατράχων ποὺ θέλησαν νὰ ἀμφισβητήσουν τὸ ἔργον του, ἀγνώμονες καὶ ἀσεβεῖς στὴ μνήμη του. Τὴν ἀξία τοῦ ἔργου του διακηρύττει ἐπὶ τρία χρόνια τώρα, καὶ τὴν διεκήρυξε στεντόρια χθὲς ἀκόμη, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ τριετοῦς μνημοσύνου του, ὁ

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 245)

του ἦταν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φέγγων. Ἡ λαμπάδα ποὺ ἔλυωσε προσφέροντας τὴν θαλπωρὴ καὶ τὴν λάμψι τῆς Χριστιανικῆς του ἀγάπης.

Αὐτὰ τὰ δύο ἦσαν τὰ στοιχεῖα, ποὺ συνέθεταν τὴν ἐσωτερικήν του ζωήν: ἡ συνεχὴς προσευχὴ καὶ ἡ συνεχὴς προσφορά. Μοῦ μίλησε γι' αὐτὰ διὰ μέσου τοῦ βιβλίου του πρῶτα. Διὰ μέσου τοῦ βιβλίου του, ποὺ ἔχει τίτλο «Ὁ Ἱερεύς». Μοῦ μίλησε ἐπίσης γύρω ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ θέματα στὸ διάστημα τῶν πέντε ἐτῶν, ποὺ ὑπηρέτησα στὴν Ἀρχιεπισκοπή του σὰν ἱερεύς. Ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους, τοὺς πολὺ λίγους, λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου, ποὺ εἶχε τὴν δύναμι νὰ ὑψώνεται πρὸς τὸν Θεόν, καὶ μαζύ του νὰ ὑψώνῃ καὶ τοὺς ἄλλους.

Μ' αὐτὴν τὴν μορφὴ ἐμφανίζεται σήμερα: γιὰ νὰ μᾶς ὑψώσῃ τὴν στάθμη καὶ τὸ ἐπίπεδο τῆς πνευματικότητος, γιὰ νὰ μᾶς πῇ, ὅτι πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν μὲ τὴν ἴδιαν ἀγάπη, ποὺ τὸ ἔκαμε ζῶν.

Σὰν χερουβικὰ φτερὰ ἁπλώνονται τὰ χέρια του σὲ δέησι. Κι' ἐκεῖνος ὅλος πνεῦμα, ἴσιος, ὁλόϊσιος, ἄϋλος φοίνικας, ἀνθισμένος, ὡραιότατος, μὲ τὴν κορυφή του μέσα στὰ γαλάζια πλάτη τοῦ οὐρανοῦ στέκεται γιὰ νὰ μᾶς εὐλογήσῃ ἀκόμη μιὰ φορὰ καὶ γιὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ὥστε νὰ συνεχίσουμε τὴν πορεία, ποὺ μᾶς χάραξε μὲ τὴν πίστι του, τὴν προσευχή του καὶ μὲ τὴν προσφοράν του.

Τὸ σημερινὸ μνημόσυνο ζωντανεύει στὰ μάτια ὅσων ἀπὸ μᾶς μποροῦν νὰ δοῦν τὴν ψαλμικὴ εἰκόνα καὶ τὴν προφητικὴ ἀλήθεια: «Δίκαιος ὡσεὶ φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται». Κάτω ἀπὸ τὰ εὐωδιασμένα ἄνθη τῆς δικαιοσύνης του καὶ κάτω ἀπὸ τὴν δροσερὰ κλωνιὰ τῆς στοργῆς του, ἂς ὑψωθοῦν οἱ ψυχές μας σὲ θερμὴ δέησι γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῆς ἁγίας του ψυχῆς, κι' ἀπὸ τὰ χείλη μας ἂς ἠχήσουν γεμάτες εὐγνωμοσύνη καὶ σεβασμὸ οἱ προσευχητικὲς λέξεις: «Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη».

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΘΕΣΜΟΣ συνυφασμένος μὲ τὴν ἐμφάνισι καὶ τὴ ζωὴ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξου Ὁμογενείας — αἱ Ὀργανώσεις μας — ἔχουν προσφέρει πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν Γενέτειραν Ἑλλάδα, τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐδῶ Ὁμογένειαν καὶ ὀφείλουν νὰ συνεχίσουν τὴν προσφορὰν αὐτὴν ὡς ἱερὰν ἀποστολήν των. Διότι αἱ Ὀργανώσεις μας δὲν εἶναι ὡσὰν τὰς πολιτικὰς καὶ λοιπὰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται καὶ νὰ ἀνταγωνίζωνται μεταξύ των διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σκοπῶν ἀντιμαχομένων πρὸς ἀλλήλους. Ἐδῶ ὁ σκοπὸς εἶναι ἕνας καὶ ὁ αὐτός: Σταθερός, ἀσάλευτος καὶ ξεκάθαρος εἰς τὰ μάτια τῆς Ὁμογενείας. Ὁ σκοπὸς ποὺ δικαιώνει τὴν ὕπαρξιν τῶν Ὀργανώσεων καὶ γίνεται ἀποστολὴ ἱερά: ἡ ἐπιβίωσίς μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Συνόλου ἐν Ἀμερικῇ.

Βεβαίως ὑποχρέωσις ἱερὰ καὶ αὐτή, εἶναι διὰ τὰς Ὀργανώσεις νὰ βοηθοῦν τὰ μέλη των καὶ τὴν ἰδιαιτέραν των γενέτειραν ἢ τὸν νομό, τὸ νησί, τὴν περιφέρεια ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχονται τὰ μέλη. Ἀλλὰ ποῖος μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη γενεὰ θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῶν πατέρων καὶ τῶν πάππων των, ἐὰν δὲν αἰσθάνεται ὅτι εἶναι Ἑλληνορθόδοξη γενεά; Ὁ συνδετικὸς δεσμὸς ὅλων τῶν ὀργανώσεων εἶναι ἡ Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία. Τὰ μέλη ὅλων τῶν ὀργανώσεών μας εἶναι καὶ μέλη τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐὰν παύσουν νὰ αἰσθάνωνται τὸν σύνδεσμόν τους μὲ αὐτήν, αὐτὸ θὰ σημαίνῃ ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔχουν παύσει νὰ αἰσθάνωνται καὶ ὡς μέλη Ἑλληνικῶν ὀργανώσεων.

Δι' αὐτὸ βασικὴ καὶ πρωταρχικὴ ἀποστολὴ τῶν Ὀργανώσεών μας εἶναι ἡ συμβολή των εἰς τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Συνόλου ἐν Ἀμερικῇ. Τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀκριβῶς ἐπιδιώκει ἡ Ἑλληνορθόδοξος Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ Ἐκκλησία ἐν Ἀμερικῇ. Κάθε ἐνέργεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν τομέα αὐτόν, πρέπει νὰ εὑρίσκῃ ἀμέριστον καὶ ἐνεργὸν τὴν ὑποστήριξιν τῶν Κοινοτήτων. Καὶ γίνεται τοῦτο εἰς τὸν τομέα τῆς Παιδείας, ὅπου μεγάλαι Ὀργανώσεις καὶ Ὁμοσπονδίαι, ὡς λ. χ. ἡ ΑΗΕΡΑ καὶ ἡ Παναρκαδική, ἀνεγείρουν ἰδιαίτερα σχολικὰ κτίρια εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ τοῦτο δι' ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ δι' ὅλας τὰς Ὀργανώσεις.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μὲ πολλὴν στοργὴν παρακολουθεῖ τὸ ἔργον τῶν Ὀργανώσεών μας. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι παρίστανται καὶ ἐπευλογοῦν τὰ συνέδρια αὐτῶν καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐνισχύουν αὐτὰς ὥστε νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται τῆς ἀπωτέρας ἀποστολῆς των νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Συνόλου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν **τὴν προσφώνησιν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὸ Συνέδριον τῆς Πανηπειρωτικῆς Ὁμοσπονδίας ἐν Βοστώνῃ τῇ 8ῃ Ἰουλίου 1961.**

Ἦλθα γιὰ νὰ σᾶς καμαρώσω πατρικὰ καὶ ἀδελφικά, καὶ γιὰ νὰ νοιώσω τὴν καρδιά μου περήφανα νὰ κτυπᾷ γιὰ σᾶς.

Τὸ χρειάζομαι αὐτὸ τὸ αἴσθημα γιὰ τὸν ἑαυτό μου πρῶτα. Γιατὶ ἄρχισαν νὰ λιγοστεύουν ἐπικίνδυνα οἱ ἄνθρωποι ποὺ πιστεύουν μὲ τὴν δύναμι ποὺ πιστεύετε σεῖς.

Δὲν μιλῶ ἐδῶ γιὰ τὴν θρησκευτικὴ πίστι, ποὺ εἶναι πολλὲς φορὲς γιὰ πολλοὺς μονάχα μιὰ ἀφηρημένη ἔννοια.

Μιλῶ γιὰ τὴν πίστι ποὺ γίνεται ἀγάπη· γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ γίνεται δρᾶσι· γιὰ τὴν δρᾶσι ποὺ γίνεται ἀγώνας· γιὰ τὸν ἀγῶνα ποὺ γίνεται ὁλοκαύτωμα· γιὰ τὸ ὁλοκαύτωμα ποὺ γίνεται ἀνάστασι.

Δὲν μιλῶ γιὰ τὸν θάνατο, γιατὶ αὐτὸς δὲν ὑπάρχει. Ἡ ζωὴ δὲν μπορεῖ νὰ γεννᾷ θάνατο. Μονάχα τὴν αἰωνιότητα γεννᾷ ἡ ζωή. Καὶ τὴν ἀλήθεια αὐτὴ τὴν ξέρετε τόσο καλὰ οἱ Ἠπειρῶτες.

Θὰ εἴχατε πεθάνει χιλιάδες φορὲς ἕως τὰ τώρα, ἂν πιστεύατε στὸν θάνατο. Ἐπεζήσατε ὅμως ὕστερα ἀπὸ κάθε θάνατο, γιατὶ πιστεύατε καὶ πιστεύετε στὴν αἰωνιότητα.

Λιγοστοί, πολὺ λιγοστοί, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν στὴν ἐλευθερία, ποὺ ἀγοράζεται μὲ τίμιο αἷμα. Οἱ πειὸ πολλοὶ σήμερα πιστεύουν σ' ἕνα ὁμοίωμα ἐλευθερίας καὶ γι' αὐτὸ φωνάζουν γι' αὐτὸ χωρὶς ὅμως καὶ νὰ θυσιάζωνται. Γιατὶ δὲν ξεύρουν τὴν ἐλευθερία, ὡς Θεόσδοτο ἀγαθό, τὴν ξεύρουν ὡς καρπὸ ἀργυρώνητο. Τὴν ἀγοράζουν τὴν ἐλευθερία, χωρὶς νὰ προσέχουν πὼς μιὰ τέτοια ἐλευθερία εἶναι ἡ χειρότερη δουλεία.

Γεμάτη ἀντινομίες ἡ ζωή μας. Γεμάτη ἀντιφάσεις. Γεμάτη ἀσυνέπειες. Ἕνα χάος. Δικαιοσύνη ὀνομάζεται ἡ ἀδικία. Ἡ ἐπέμβασις θεωρεῖται προστασία. Καὶ ἡ εἰρήνη ἀπὸ πονεμένη κραυγὴ τῶν καταδυναστευομένων λαῶν ἔχει καταντήσει ἀχρεῖο σύνθημα στὰ χείλη ἐκείνων, ποὺ πιστεύουν μόνον στὸν πόλεμο.

Ποῦ νὰ στραφοῦν οἱ καημένοι οἱ φτωχοὶ ποὺ στενάζουν, οἱ προδομένοι ποὺ ζητοῦν τὴν ἐλπίδα, οἱ εἴλωτες ποὺ προσμένουν τὴν λύτρωσι; Στοὺς μεγάλους; Μὰ εἶναι τόσο μικροί! Στοὺς ἰσχυρούς; Μὰ εἶναι τόσο ἀκάθαρτα τὰ χέρια τους! Στοὺς εἰρηνοφίλους; Μὰ αὐτοὶ παζαρεύουν, δὲν ἀγωνίζονται γιὰ τὴν εἰρήνη!

Ἀλλ' ἔστι δίκαιος ὀφθαλμός! Καὶ πρὸς Αὐτὸν ἐστράφησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν πιστῶν πάντοτε. Πόθεν

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 245)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλαίας κ. κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

Προσκλήσει τῶν Ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου Princeton, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας (νῦν Σεβ. Μητροπολίτης) κ. κ. Ἀθηναγόρας ἐξεφώνησεν τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον κήρυγμα ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ Ναῷ τὴν Κυριακήν, 31ην Ἰανουαρίου, 1960, πρὸ τῆς Συγκλήτου τῶν Καθηγητῶν καὶ πολλῶν Φοιτητῶν εἰς τὸ Princeton, New Jersey.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΣ ἐκφράζω θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ Πρίνστον, Δόκτορα Ἔρνεστ Γκόρντον, διὰ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν ὅπως ἔλθω καὶ λάβω τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς ἱεροκῆρυξ τῆς ἡμέρας. Δέομαι μεθ' ὑμῶν ἵνα τὸ Πανάγιον Πνεῦμα φωτίσῃ μου τὴν διάνοιαν ἵνα διερμηνεύσω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, συνάμα δὲ ὅπως παράσχῃ πρὸς ὑμᾶς ὑπομονὴν ἵνα ἀκούσητε καὶ δεχθῆτε ὅσα θὰ εἴπω.

Ἦτο χειμὼν καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, κατὰ τὸ σημερινὸν ἀνάγνωσμα ἐκ τοῦ δεκάτου κεφαλαίου (22-30) τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Κατὰ τὴν συνήθειαν ἐπεσκέφθη τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος, τοῦ ὁποίου ἐωρτάζετο ἡ ἐπέτειος τῶν ἐγκαινίων. Ἐνῷ μόνος ἐβάδιζεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔξω τοῦ Ναοῦ Στοάν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὰς περιγραφὰς ἐστόλιζαν Κορινθιακοὶ κίονες, Τὸν περιεκύκλωσαν πολλοὶ καὶ ἤρχισαν νὰ Τοῦ ὑποβάλλουν ἐρωτήσεις.

Τοὺς Ἰουδαίους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπησχόλει τὸ ζήτημα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου. Τὰ ἔργα καὶ οἱ λόγοι καὶ ἡ παράστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν περιεῖχον τοιαῦτα χαρακτηριστικά, ὥστε τινὲς ὡς ὁ Ἀνδρέας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἶπον «εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν». Ἄλλοι πάλιν ἤθελον περισσοτέρας ἀποδείξεις καὶ μάλιστα ἤθελον νὰ ἀκούσουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἰδίου ἂν ἦτο αὐτὸς ποὺ ἀνέμενον. Διὶ αὐτὸ εἰς τὴν Στοὰν εὑρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναθροισθοῦν ἀρκετοί. Περικυκλώνουν τὸν Ἰησοῦν καὶ ὑποβάλλουν εἰς Αὐτὸν τὸ ἐρώτημα ποὺ τοὺς ἐκράτει εἰς ἀγωνίαν: «Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς εἰπὲ ἡμῖν». Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη: «Εἶπον οὖν ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε».

Εἰς ἄλλην περίπτωσιν ὁ Χριστὸς ἐρωτᾷ τὸν λαόν: «Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ;» Αὐτὸ ἦτο τὸ σπουδαιότερον ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον ὅλοι ἤθελον νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ ὁμιλήσουν. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀπάντησις ποὺ ἔδωσαν εἰς τὸ ἐρώτημά Του δὲν ἦτο πλήρης, διότι ἡ μαρτυρία τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθησαν ὡδήγει πολὺ πέραν τῶν ὁρίων τῆς συγγενείας, ἐξικνουμένης μέχρι τοῦ μυστηρίου ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ γεννήτωρ παραδέχεται καὶ ὀνομάζει τὸν ἀπόγονον ὡς Κύριον αὐτοῦ. (Ματθ. 22, 42).

Ἐὰν κατόπιν εἴκοσι αἰώνων ἐλάμβανε καὶ πάλιν ὁρατὴν μορφὴν ὁ Χριστὸς καὶ εἰσήρχετο εἰς τὴν ζωήν μας, ποῖον ἐρώτημα θὰ ὑπεβάλλαμεν ἡμεῖς εἰς Αὐτὸν καὶ ποῖον ἐρώτημα ἆρα γε θὰ ὑπέβαλλεν Ἐκεῖνος πρὸς ἡμᾶς;

Διάφοροι μελετηταὶ καὶ συγγραφεῖς ἐφαντάσθησαν τὸν Χριστὸν παρουσιαζόμενον εἰς τὴν κοινωνίαν μας. Ὁ Μπαλζὰκ εἰς τὸ μελέτημά του «Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν Φλάντερς» Τὸν περιέγραψε μέσα εἰς ἕνα πτωχικὸ πλοιάριον ποὺ μετέφερεν ἐπιβάτας ἀπὸ τὸ Γουόλχερεν εἰς τὴν Ἄωστεντ. Ὁ μεγάλος Ὀρθόδοξος Ρῶσσος συγγραφεὺς Θεόδωρος Ντοστογιέφσκη Τὸν περιέγραψεν ὡς ἐπισκέπτην τῆς Ἱσπανίας, ὅπου πρὸ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Σεβίλλης συνηντήθη μὲ τὸν λαὸν καὶ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως.

Ἡμεῖς σήμερον ἂς Τὸν φαντασθῶμεν ὄχι εἰς τὴν Στοὰν τοῦ Σολομῶντος, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ σύγχρονα Πανεπιστήμιά μας, διὰ τὰ ὁποῖα πολὺ καυχώμεθα καὶ ζητοῦμεν καλοὺς καὶ παγκοσμίου κύρους ἀνθρώπους διὰ νὰ ἐντάξωμεν εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν κοινότητα, προσφέροντες εἰς αὐτοὺς ἐπίτιμα διπλώματα εἰς ἀνταπόδοσιν τοῦ κύρους τοῦ πνευματικοῦ των πλούτου καὶ εἰς ἐπιβράβευσιν τῆς προσφορᾶς μέρους τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν αὐτῶν.

Καὶ ἰδοὺ ὁ μεγάλος Ἐπισκέπτης ἑνὸς τῶν Πανεπιστημίων μας. Ἡ ὁρατὴ παρουσία Του θὰ προεκάλει ἔκπληξιν. Μικροὶ καὶ μεγάλοι θὰ συνωστίζοντο ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου διὰ νὰ ἴδουν τὸν Χριστὸν καὶ μακραὶ συζητήσεις θὰ ἐδημιουργοῦντο μεταξὺ τῶν Καθηγητῶν. Εἰς τὰς συζητήσεις αὐτὰς τόσον οἱ Θεολόγοι ὅσον καὶ οἱ Ἐπιστήμονες καὶ οἱ Ψυχολόγοι κάτι θὰ εἶχον νὰ εἴπουν. Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ ἐγένετο σκέψις περὶ ἀπονομῆς εἰς Αὐτὸν τιμητικοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ἀπὸ μέρους τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν. Ἀλλ' εἶναι ζήτημα ἂν ὁ Ἴδιος θὰ ἐδέχετο τοιαύτην τιμὴν ἀπὸ μέρους μας. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἤθελε ἴσως, θὰ ἦτο νὰ Τοῦ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐπισκεφθῇ ὄχι μόνον τοὺς οἴκους τῶν Φοιτητικῶν Ἀδελφοτήτων, ἀλλὰ καὶ μερικὰς Σχολὰς διὰ νὰ γίνῃ ὁρατὸς καὶ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τοὺς ἐργάτας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, μὲ τοὺς Ψυχολόγους καὶ τοὺς Θεολόγους.

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς μεταξὺ τῶν Ἐπιστημόνων. Τί θὰ εἴπουν εἰς τὸν Χριστόν; Οἱ Ἐπιστήμονες ὡς συνήθως ὁμιλοῦν ὀλίγον. Εἶναι ταπεινοὶ καὶ ἁπλοῖ. Ἐδῶ εἰς τὸ Πρίνστον, εἴχατε καὶ ἔχετε πολλοὺς καὶ μεγάλους Ἐπιστήμονας, οἱ ὁποῖοι καταναλίσκουν τὴν ζωήν των μέσα εἰς τὰ ἐργαστήρια προσπαθοῦντες νὰ περιγράψουν τὰς ἰδιότητας τῆς ὕλης, νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τῆς κινήσεως καὶ νὰ συλλάβουν τὴν σύνθεσιν τῶν νόμων ποὺ λειτουργοῦν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν φαινομέ-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 245)

ΠΑΠΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

ΚΑΤΑ προφορικὴν πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ἀναγγελίαν, γενομένην ἐν καιρῷ πρὸς Αὐτὴν παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Παπικοῦ Ἰντερνουντσίου Σεβ. κ. Φραγκίσκου Λαρντόνε, ἀφίχθη εἰς τὴν Πόλιν Εἰδικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐκ τοῦ Βατικανοῦ, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸ Πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸν Προκαθήμενον αὐτοῦ. Ἡ Ἀντιπροσωπεία ἀφίχθη ἀεροπορικῶς ἐκ Ρώμης τὸ ἑσπέρας τῆς Δευτέρας, 19ης Ἰουνίου, ἀπηρτίζετο δὲ ἐκ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰακώβου Τέστα, τέως Παπικοῦ Δελεγάτου ἐν Κωνσταντινουπόλει νῦν δὲ Κοσμήτορος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Εὐγενῶν ἐν Ρώμῃ, καὶ ἐκ τοῦ Αἰδεσιμολ. π. Ἀλφόνσου Ράς, Κοσμήτορος τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀνατολικῶν Σπουδῶν ἐν Ρώμῃ καὶ εἰδικοῦ εἰς τὰ ζητήματα τῶν μετὰ τῆς Ἀνατολῆς σχέσεων.

Ἀμφότεροι οἱ ἐπίσημοι ξένοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Σεβ. Φρ. Λαρντόνε, προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὴν Τρίτην, 20ὴν Ἰουνίου καὶ ὥραν 11ην π.μ., γενόμενοι δεκτοὶ παρὰ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος καὶ ἀγάπης, παρόντος καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μύρων κ. Χρυσοστόμου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀντιπροσωπείας Σεβ. Ἰάκωβος Τέστα, ἐν προσφωνήσει πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ καὶ ἐτόνισε τὸν εἰδικὸν χαρακτῆρα ταύτης, γενομένης κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Α. Ἁγιότητος τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΚΓ΄. πρὸς τὸν Σεβ. Καρδινάλιον κ. Α. Τσικονιάνι, Πρόεδρον τῆς Προπαρασκευαστικῆς ἐπὶ τῶν μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν σχέσεων Ἐπιτροπῆς τῆς Β΄. Βατικανῆς Συνόδου, καὶ πρὸς αὐτὸν προσωπικῶς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως παρασχεθῶσι τῇ Α.Θ. Παναγιότητι καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν Σύνοδον καὶ τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐπ' αὐτῆς ἐργασίας πληροφορίαι, δηλωθῇ δὲ πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ὅτι τὸ κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους ἐκδηλωθὲν ἐντεῦθεν ἐνδιαφέρον περὶ τῆς Συνόδου εὗρεν ἀναγνώρισιν καὶ ἀπήχησιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης καὶ ἐξετιμήθη βαθύτατα, εἰς ἀνταπόκρισιν δὲ τούτου ἐκφρασθῶσι διὰ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης αἱ προσήκουσαι εὐχαριστίαι.

Εἰς ταῦτα ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἀπήντησεν εὐχαριστοῦσα, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν Αὐτῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει, διηρώτησε τὰ τῆς ὑγείας τῆς Α. Ἁγιότητος τοῦ Πάπα, ὑπεγράμμισε τὴν διαπιστουμένην πανταχόθεν εὐρυτάτην Διαχριστιανικὴν διάθεσιν πρὸς συνεργασίαν καὶ ἑνότητα, καὶ ἐτόνισε τὴν ἰδιαζούσης σημασίας συμβολὴν τῶν μεγάλων καὶ ἱστορικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως πληροφορηθῇ ἐν ἐκτάσει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ τῆς Βατικανῆς Συνόδου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Τέστα ἐνεχείρισε τῇ Α.Θ. Παναγιότητι τὸν ὑπ' ἀριμὸν 1 ἠριθμημένον Τόμον τῆς ἐκδόσεως τῶν ἄχρι τοῦδε γενομένων ἐπὶ προπαρασκευῇ τῆς Βατικανῆς Συνόδου, ὡς καὶ Τομίδιον ἀναγράφον τὰς συνθέσεις καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Προπαρασκευαστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν Γραμματειῶν τῆς Συνόδου, ἀμφότερα καλλιτεχνικῶς βιβλιοδετημένα, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ λόγος περιεστράφη περὶ τὰς τεχνικῆς φύσεως πληροφορίας περὶ τῆς Συνόδου ταύτης.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Α.Θ. Παναγιότης εἶπεν ὅτι θὰ ἐπεθύμει νὰ γνωρίσῃ ἐπὶ τὸ εὐρύτερον τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τὰ ἀπασχολοῦντα ἑκάστην Ἐπιτροπὴν προβλήματα, καὶ ὅτι θὰ ἦτο καλὸν ὅπως ἐκτεθῶσι λεπτομερέστερον ταῦτα εἰς στενώτερον κύκλον, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν ἀντεπίσκεψιν τῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἀκολούθως προσελθόντες εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Γραφεῖον οἱ Σεβ. Ἅγιοι Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως χαιρετήσωσι τοὺς Ξένους καὶ συνομιλήσωσι μετ' αὐτῶν. Ἡ Παπικὴ Ἀντιπροσωπεία ἀπεχώρησε μετὰ ὥραν που, προπεμφθεῖσα διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου προβλεπομένων τιμῶν, ὡς ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν ἄφιξίν της.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία, ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου, Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Μελίτωνος καὶ Μύρων κ. Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ Πανοσιολογιωτ. Ἀρχιμ. κ. Συμεών, Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἀντεπεσκέφθη εἰς τὸ Μέγαρον τῆς ἐνταῦθα Νουντσιατούρας τὴν Παπικὴν Ἀντιπροσωπείαν, γενομένη δεκτὴ μετὰ πολλαπλῶν ἐκδηλώσεων τιμῆς.

Αἱ συνομιλίαι, κατόπιν τῶν σχετικῶν προσφωνήσεων καὶ ἀντιφωνήσεων, περιεστράφησαν κυρίως περὶ τὴν διακρίβωσιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν Προπαρασκευαστικῶν τῆς Συνόδου Ἐπιτροπῶν.

Ἡ Παπικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπεσκέφθη τὴν μεθεπομένην Πέμπτην, 22αν Ἰουνίου, τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, ἀνελθοῦσα εἰς Χάλκην δι' ἰδιαιτέρας ἀτμακάτου τῇ φιλικῇ συνοδείᾳ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δέρκων κ. Ἰακώβου, Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου, Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Μελίτωνος, Μύρων κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Συμεών, Ἀρχιγραμματέως, καὶ ἄλλων. Ἐν τῇ Σχολῇ, ἔνθα ἐνωρίτερον εἶχεν ἀνέλθῃ ἡ Α.Θ. Παναγιότης, οἱ ἐπίσημοι Ξένοι ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ ἐκεῖσε ἐπιτελούμενον ἐπιστημονικὸν ἔργον, ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα τμήματα αὐτῆς καὶ παρεκάθησαν εἰς ἐπίσημον γεῦμα. Τὸ ἀπόγευμα ἀνεχώ-

ρησαν μέσῳ Πριγκήπου, προπεμφθέντες μετὰ πολλῆς φιλίας καὶ ἐγκαρδιότητος.

Ἡ Παπικὴ Ἀντιπροσωπεία ἀνεχώρησε διὰ Ρώμην τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, 27ης Ἰουνίου, ἀεροπορικῶς.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη, ἰδιαιτέρως σημαντική, συνετέλεσεν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀτμοσφαίρας ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ ὑπῆρξεν ἐκδηλωτικὴ τῆς ὑπαρχούσης διαθέσεως πρὸς κατανόησιν καὶ συνεργασίαν.

Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Φωνὴ πανταχόθεν ἀκούεται ὡς αἴτημα γιγάντιον νὰ καταργήσωμεν τὰ σύνορα ποὺ μᾶς χωρίζουν καὶ μᾶς διαιροῦν. Ἔντονον ἀκούομεν τὴν φωνὴν αὐτὴν καὶ χαιρετίζομεν κάθε ξεκίνημα πρὸς τὴν ἑνότητα ταύτην τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ θεωροῦμεν ὡς τὴν μεγαλύτερην εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναλάβωμεν ἐπικοινωνίαν καὶ ἐπαφάς, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ φέρουν μὲν ἀμέσως τὴν δογματικὴν ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ θὰ δημιουργήσουν ἕνα ἐνιαῖον μέτωπον, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς κοινὰς εὐθύνας ποὺ ἔχουν αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ μέσα εἰς τὰς παγκοσμίους σχέσεις καὶ τὰς ἐπερχομένας ἀνελίξεις.

Οὕτως εἴδομεν καὶ χαιρετῶμεν τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὴν ἀνωτέρω στήλην.

«Ἀπόστολος Ἀνδρέας», 30 Ἰουνίου 1961

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛ. ΣΧΟΛΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 239)

καὶ Γραμματεὺς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ὑπηρέτησεν ὡς Ἱερατ. Προϊστάμενος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἱ. Ναῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Πετραλώνων, Προφήτου Ἠλιοῦ Παγκρατίου, Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση καὶ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν, ὡς Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ στρατιωτικὸς Ἱερεὺς κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον, τιμηθεὶς διὰ στρατιωτικοῦ μεταλλίου. Ἐπίσης ὑπηρέτησε καὶ ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Πετράκη Ἀθηνῶν.

Ἐδημοσίευσε πλείστας ἁγιολογικὰς μελέτας καὶ σειρὰς κηρυκτικῶν βοηθημάτων, ἔργα τυχόντα εὐμενῶν κρίσεων καὶ εὐφήμου μνείας.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 240)

διάδοχός του Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος. Ὑπεύθυνα, ξεκάθαρα, δίκαια. Ἡ ἐπιτάφια πλάκα τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, ἂς κάνῃ συνθημά μας τὸ ρητό της: «Ἐὰν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τοῦ Κυρίου ἐσμέν». Νὰ ζοῦμε γιὰ τὸν Χριστό, κι' ἐν ὄψει τοῦ θανάτου νὰ ξεύρωμεν ὅτι πάλι θὰ ἀνήκωμε στὸν Χριστό, ἐὰν ἐζήσαμεν ἄξια γι' Αὐτόν. Ἂς μιμηθοῦμε τὸ ζωντανὸ παράδειγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κι' ἑνὸς μεγάλου θαυμαστοῦ, ἑρμηνευτοῦ καὶ μιμητοῦ του, τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία! . . .

ΣΗΜΕΙΩΜΑ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ, κατὰ κόσμον Θουκυδίδης Κωνσταντινίδης, ἐγεννήθη τῇ 27ῃ Μαΐου 1892 ἐν Μαρωνείᾳ τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ ἀπεβίωσεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 13ῃ Ἰουλίου 1958, ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 9:30 πρωϊνῇ. Εἶναι ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη ἐν Ἀμερικῇ. Πρὸ αὐτοῦ ἀπεβίωσαν καὶ ἐτάφησαν ἐν Ἑλλάδι: ὁ ἀπὸ Ἐπίσκοπος Ροδοστόλου Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος, ἀποβιώσας ὡς Μητροπολίτης Κερκύρας, ὁ τέως Ἐπίσκοπος Σικάγου Φιλάρετος, ἀποβιώσας ἐσχάτως ὡς Μητροπολίτης Σύρου καὶ Τήνου, καὶ ὁ τέως Ἐπίσκοπος Βοστώνης Ἰωακείμ, ἀποβιώσας ὡς Μητροπλίτης πρώην Δημητριάδος.

Ἀπεβίωσαν καὶ ἐτάφησαν ἐν Ἀμερικῇ οἱ Ἐπίσκοποι: Ἁγίου Φραγκίσκου Κάλλιστος, Ἁγίου Φραγκίσκου Εἰρηναῖος, καὶ Σικάγου Γεράσιμος. Ἡ μνήμη αὐτῶν εἴη αἰωνία καὶ ἄληστος.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 241)

ἤκει ἡ βοήθεια τῶν πιστῶν; Μὰ ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις τοῦ Δαυΐδ.

Σὰν τὸν Δαυΐδ καὶ οἱ Ἠπειρῶτες. Ἐνίκησαν πολλοὺς Γολιὰθ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πύρρου ὥς τὰ τώρα. Θὰ νικήσουν καὶ ἄλλους. Κι' ἂν παραστῇ ἀνάγκη, ἡ Ἠπειρώτικη ψυχὴ θὰ γίνῃ Σαμουὴλ καὶ Σαμψών. Καὶ θὰ ἀνατιναχθῇ σὰν πυρίτιδα ἢ θὰ γκρεμισθῇ σὰν ναός, ἀλλὰ ὄχι μετὰ τῶν ἀλλοφύλων πρὸς τὴν αἰωνιότητα καὶ πρὸς τὴν δόξα.

Αὐτὸ πιστεύω γιὰ τὴν Ἠπειρώτικη ψυχή. Γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ σᾶς. Καὶ γι' αὐτὸ σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς εὐλογῶ. Νὰ εἶσθε εὐλογημένοι κι' ἀθάνατοι.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 243)

νων. Τοιοῦτοι ἄνθρωποι εὐχαρίστως δέχονται ἐπισκέπτας, ἀλλ' ὄχι ἁπλῶς περιέργους ἢ θαυμαστάς, ἀλλ' ἐκείνους ποὺ κάτι θέλουν νὰ μάθουν. Τί ἆρα γε θὰ ἤθελε νὰ μάθῃ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοὺς Ἐπιστήμονας;

Ζητήματα ὡς τὸ τῆς Σχετικότητος τοῦ Καθηγητοῦ Albert Einstein ἢ ὡς τὸ τῆς Indeterminacy τοῦ Καθηγητοῦ W. Heisemberg, φυσικοὶ νόμοι ὡς ὁ δεύτερος τῆς Θερμοδυναμικῆς καὶ ὁ νεώτερος τῆς Ἐντροπίας, θέματα ὡς τὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς πυρηνικῆς δυνάμεως, δὲν ἀποτελοῦν θέμα διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐνδιεφέρετο ὁ Χριστός. Διότι ταῦτα διὰ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς ἐχρειάσθημεν πολλοὺς αἰῶνας καὶ κατηναλώσαμεν μεγάλα ποσὰ ἵνα ἁπλῶς τὰ ἐκφράσωμεν, Ἐκεῖνος τὰ περιέλαβε μέσα εἰς τὴν ἀλήθειαν μὲ τὴν ὁποίαν συνεταύτισε τὸν Ἑαυτόν Του καὶ τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς βάσιν καὶ στήριγμα τῆς ἐλευθερίας μας.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

The Repose of Our Lady Theotokos

By REV. GEORGE C. PAPADEMETRIOU
Church of St. Demetrios, Forth Worth, Texas

THE MOTHER OF GOD holds the highest position of honor after our Lord Jesus Christ in the Orthodox Chuch. The Church honors the Ever-Virgin Mary by setting aside certain days for her veneration. One of these annually dedicated days to our Lady is the Koimisis (her Repose) on the 15th of August. "Koimisis" in Greek literally means sleep, but in the Christian vocabulary means death (the cemetary in Greek is called "koimiterion").

Ἡ πρώτη Δακρυρροοῦσα Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Παναγίας, Long Island, N. Y.
The first Weeping Madonna Icon of Long Island, N. Y.

The Ever-Virgin Mother of our Saviour is the most beloved personality of Orthodox Christians throughout the world. A hymn chanted in the Church on August 15th expresses her unceasing intercessions for those who have hope in Christ:

Neither the grave, nor death, had power over the Mother of God, who sleepeth not in her intercessions, and is an unchanging hope in her protection. As the Mother of life, He who dwelt in her Ever-Virgin womb hath passed her into life.

The Repose of our Lady is not the Assumption, the English use of the word Assumption for the Koimisis being a mistranslation. The Church accepts the fact that by her death our Lady entered Eternal Life, was united with her Son, and has ever been ever-mindful of all humanity in her prayers.

Her bodily Assumption is a pious belief of the Church, which according to Holy Tradition occurred three days after her Koimisis. On the third day the Apostles gathered at the tomb of the Virgin Mary on Gethsemane and, finding only her veil, discovered that her body was not there. In the Roman Catholic Church this is defined as an article of faith, whereas the Orthodox Church does not accept it as Dogma, as the Assumption does not have a direct redemptive significance. The Orthodox Church recognizes as Dogma only revealed Christian Truths, which have a direct reference to the reality of the God-Head; i.e., the Holy Trinity, and His Redemptive Actions; the Incarnation of our Saviour Jesus Christ. Protestantism on the other hand, due to a misunderstanding and misinterpretation of the Apostolic Tradition and the early life of the Church generally, neglects to honor the Blessed Personality of the Mother of God, the Theotokos, as she was honored, respected, and loved by the Holy Apostles, Martyrs, Confessors, and all devout Christians through the ages. We Orthodox Christians honor and venerate her Repose and Assumption because she bore the Saviour of all humanity.

The Church devotes hymns, prayers and nightly "Parakleseis" in her honor and veneration during the period of August 1st to the 15th, and the following Angelic greeting is repeated:

Hail, O Virgin Birth Giver of God; Mary full of grace, the Lord is with thee. Blessed art thou among women, and Blessed is the fruit of thy womb. For thou hast born the Saviour of our souls.

It is proper, therefore, to honor her who gave birth to our Redeemer. It is pleasing unto God for us to respect and love His Saints, and especially His pure Mother. And in this way we do not withdraw our own voice from the concert of all Christian generations, for we join with them in fulfilling the words of the Magnificat: "For, behold from henceforth all generations shall call me blessed." (Luke 1:48).

Our Institutions of Higher Education

A Challenging Opportunity for Young Women of Greek Descent

By MRS. ARTEMIS PH. EMMANUEL

THE Greek Archdiocese Teachers' College, known as the advanced department of Saint Basil's Academy, is assuming now in a clearer way its identity as an academic center of higher education for young women of Greek descent and one which is designed to meet more effectively the complex cultural needs and obligations of our ethnic-religious group.

Archbishop Iakovos, the Board of Trustees and the Faculty, based on the acquired experience and fully aware of the nature of our present educational problems, have laid down, recently, extensive plans for the reorganization of this college. Founded on the principles governing higher education in this country, developmental in their structure and execution, these plans are aiming at the ultimate goal of the recognition and accreditation of this school.

Those of us who are directly involved in the life of this school believe that though ambitious these goals will not take long to be achieved. Our optimism is not groundless. Indeed, we have all the indications that in the life of our ethnic group exist now the conditions that would justify the highest aspirations in the domain of education.

The College is located at Garrison, N. Y., in one of the most beautiful estates of the Hudson River Valley. The main building, in which classes are conducted and boarding facilities for the students are provided, is an imposing mansion. Next to it, right above the river, are being raised the impressive Ahepa School Building and Panarcadian Gymnasium. The grounds are spacious and beautiful in all seasons. Furthermore, constant care is taken for the maintenance and improvement of all the physical and material conditions affecting the quality of the educative process.

To this College are admitted young women of Greek descent who are graduates of American or Greek high schools and who possess qualities of character and personality that become the Greek-American teacher and primarily the leader in the life of the Greek community in America.

The course of study extending over three years, at present, will be soon completed into a full four-year one. The students who attend this course are privilieged in many respects. Indeed, the program is as extensive as it is unique in its content. The best methods of teaching are applied in acquainting the students with the content and form of the Hellenic-Christian tradition, with Hellenic civilization, with the American values of life, with the sciences and skills related to the art of educating children. In general, student life is rich in activities, curricular and extracurricular, which aim at helping the student to become a thinking woman of character, insight, and sensitivity.

The high quality of the instruction and training provided by this school has been acknowledged by an increasing number of colleges throughout the country. Several of its graduates have been granted as many as sixty-five to eighty-five points of credit for the work completed in it, and they have been able to proceed with their studies and receive the Bachelor's degree within one to two years. There is already a considerable number of our graduates who are holders of B.A. degree, and who are serving successfully in all types of Greek schools as well as in American public schools.

Still, is this College and its mission sufficiently known within our ethnic-religious group? Evidently, not. Therefore, it should become our concern to project its objectives, its achievements, as well as its plans for the future. This is a task for all of us but primarily for the leaders in the Greek community and for all those who believe that it is necessary to intensify our efforts for the growth of Greek-American education and of our cultural contribution in this country.

We are now in this time of the year when thousands of young women of Greek descent are graduating from high schools. This is a crucial moment in their life as they are seeking to orient themselves towards what seems most promising. Should we not approach them and speak to them about the College of the Greek Archhiocese as presenting to them a most challenging opportunity; By so doing we nont only promote a noble cause but also help these young women in the most positive way. Indeed, we are certain that every young woman who has experienced life in the Greek-American home, who has enjoyed the beauty of our traditions, who aspires to cultivate the Greek-American values of life, and who looks to the teaching profession with vivid interest cannot but wish to become better acquainted with this College and what it is offering. We do not hesitate to recommend that she do so with hope and confidence.

Mrs. Artemis Ph. Emmanuel is the Dean of the College Department of the Greek Archdiocese Institute of Saint Basil, Garrison, N. Y.—Ed.

THE COLLEGE DEPARTMENT

of the Greek Archdiocese Institute of St. Basil

GREEK ARCHDIOCESE INSTITUTE OF SAINT BASIL

Τὸ Κολλέγιον εὑρίσκεται εἰς Garrison, N. Y., εἰς μίαν θαυμασίαν τοποθεσίαν, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν West Point.

Εἰς τὸ Κολλέγιον γίνονται δεκταὶ πρὸς φοίτησιν ἀπόφοιτοι Ἀμερικανικῶν ἢ Ἑλληνικῶν Γυμνασίων. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀκαδημαϊκῶν σπουδῶν στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν Ἀνωτέραν Ἀμερικανικὴν Παιδείαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Κολλεγίων τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζουν τὴν σοβαρότητα τοῦ προγράμματος σπουδῶν τοῦ ἡμετέρου Κολλεγίου καὶ τὰ ὁποῖα παρέχουν εἰς τὰς ἀποφοίτους του περισσοτέρους τῶν ἑβδομήκοντα points διαρκῶς μεγαλώνει.

Ἡ Α.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος καὶ ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἱδρύματος ἔλαβον τελευταίως ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ διοικητικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ὁδηγήσουν τὸ Κολλέγιον πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ πρὸς τὴν πλήρη ἀναγνώρισιν ὡς ἀνωτέρου κέντρου ἀκαδημαϊκῆς γυναικείας παιδείας.

Αἱ ἐγγραφαὶ νεανίδων Ἀμερικανικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Γυμνασίων ὡς φοιτητριῶν διὰ τὸ νέον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἤρχισαν καὶ θὰ συνεχισθοῦν καθ' ὅλον τὸ θέρος.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ Κολλέγιον Θηλέων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καθὼς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχουν περισσοτέρας πληροφορίας, δύνανται νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν παραπλεύρως διεύθυνσιν.

A CHALLENGING AND REWARDING OPPORTUNITY FOR YOUNG WOMEN

The College Department of the Greek Archdiocese Institute of St. Basil is situated at Garrison, N. Y., in one of the most beautiful estates of the Hudson River Valley, right across the river from the U.S. Military Academy at West Point.

To this College are admitted young women of Greek descent who are graduates of American or Greek high schools.

The program of studies is based on the principles governing American higher education. An ever-increasing number of colleges, throughout the country, acknowledging the systematic and academic nature of the program of study of this school, grant more than seventy points of credit to its graduates for the work completed in it.

His Eminence Archbishop Iakovos and the Board of Trustees have taken all the necessary measures that will lead this College to its completion and its recognition as a center of higher education for young women.

Applications for admission may be submitted now and throughout the summer. Application forms and information can be obtained by writing to:

Greek Archdiocese Institute of St. Basil
College Department
Garrison, N. Y.
Telephone: GA 4-3667

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ★ NEW PUBLICATIONS

Μόνον μὲ 25 σέντσια μανθάνετε νὰ ὁμιλῆτε ὀρθῶς διὰ τὰ πράγματα τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων καὶ διὰ τὴν διοίκησίν των, διαβάζοντας τὸ δίγλωσσον τεῦχος: «Καταστατικὸν καὶ Κανονισμοὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου». Νέα ἔκδοσις, συμπληρωμένη, Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστί. Τιμὴ μόνον 25¢.

For only 25 cents you may learn to speak correctly concerning the affairs of our Greek Orthodox Communities and their administration, by reading the new edition of the "Regulations and Uniform Parish By-Laws of the Greek Archdiocese of North and South America" newly published in an edition which includes the Greek and English texts side by side.

Orthodox Churches in Bulgaria and Rumania

By the REVEREND FRANCIS HOUSE

The Reverend Francis House, an Anglican, associate general secretary of the World Council of Churches, writes of his impressions of a recent three-week visit to Bulgaria and Rumania.

WHAT is happening in and to the Orthodox Churches under Communist rule? We need to know all we can in order to be able to pray intelligently with and for our fellow-Christians in these countries. Many visitors have described their impressions of the situation of the churches in the U.S.S.R., but opportunities to visit the churches in Bulgaria and Rumania have been rare in recent years and news has been hard to obtain.

Of course, impressions formed in the course of a short visit are liable to be very superficial, and some important aspects of the situation are bound to remain outside the direct observation of any visitor however privileged. But some pointers to the interpretation of the situation of the churches in these countries may be indicated.

There are many reminders that the Communist revolutions are only in their first phases. It is useful to make comparisons with the situation in the U.S.S.R. in the nineteen-thirties as well as in the nineteen-sixties. According to recent statistics, an estimated 72 per cent of Rumania's 16,000,000 population and 88 per cent of the 7,000,000 persons in Bulgaria belong to the Orthodox Church. These figures have meant that despite political changes, most of the outward forms of church life remain unaltered. Practically all the churches are open. The clergy still walk through the streets in their cassocks. Many of the church leaders and theological professors have studied abroad.

In Bulgaria all the members of the inner Holy Synod were already bishops before the war. Some theological books and reviews are published. Seminaries and institutions for higher theological studies continue, though the former are reduced in numbers and the latter are separated from the universities. Monasteries and convents are open; though in Rumania, I was told, as the result of the strict enforcement of church discipline, two-fifths of the monks and nuns have been sent back to their villages.

In Bucharest the Patriarch still lives in his palace next door to the parliament building, and in both countries the bishops continue to maintain great state. As in several other Eastern European countries, but in marked contrast with the U.S.S.R, the greater part of the stipends of the clergy is paid by the state, and the monasteries still largely support themselves on their farms.

In both countries the drive for "modernization" according to Communist conceptions is intense and every means of propaganda and political, social and legal pressure is used to enforce conformity. The churches are under this pressure no less than other public institutions. The law allows them to "perofrom their religious rites," but all their former social activities and programs have been stripped away. The churches are allowed extremely few contacts with the outside world.

The Communist parties are intensifying anti-religious propaganda of many kinds to which the churches are not allowed to make any public reply. The whole educational system is based on Marxist-Leninist philosophy. Public support of the government's general policies is the condition for the continuation in office of the leadership of any organization.

In the terms of the Bulgarian "Law of the Churches" of 1949, which is vigorously enforced, "Ministers . . . who break the law, offend against public order or public morality, or who work against the democratic institutions of the State, may, at the proposal of the Ministry of Foreign Affairs, be temporarily suspended from office or dismissed, apart from any other liabilities. . . . If the minister is not suspended by the leadership of the church concerned, he is suspended by administrative order" (Article 12).

At the great services of Easter night many thousands of persons of all ages crowd the churches and their surroundings. On ordinary Sundays congregations are very devout, but attendance is much smaller. Sermons are preached at the main Sunday liturgies in city churches though there seems to be less frequent preaching than in Russia.

In Rumania well-sustained efforts are being made to encourage the congregations to join in singing parts of the liturgy (as they do in Russia) and not to leave the people's part to be sung by the choir only.

In Bulgaria an encouraging sign of the deepening devotion of believers is the fact that the number of communicants has risen steadily during the last ten years. People can still go individually on pilgrimages to monasteries. In one church in central Sofia seven priests are continually on duty hearing confessions and praying for the sick.

Many believers are members of "brotherhoods"

which meet weekly in the churches to hear lectures in Bulgaria. In Rumania especially, a great deal of repair work is being done in church buildings damaged by earthquakes and war, and a number of new churches have been built in the growing suburbs of Bucharest.

In both countries the warmest possible welcome is given by monks and nuns, theologians and bishops to the rare visitors from other churches. Both churches have accepted the invitation to send observers to the Third Assembly of the World Council of Churches in New Delhi, India, next November. There can be no doubt about the fervor with which Christians in these countries continue to pray, in the words of the Holy Liturgy, "for the peace of the whole world, for the good estate of the holy churches of God, and for the union of all."

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη τὸ ὄνομα τοῦ συντάκτου τοῦ ἄρθρου «Ἡ Ἑρμηνεία τῆς Θείας Εὐχαριστίας κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον» Β΄ εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Ἡ Θεία Εὐχαριστία κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον», τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γερασίμου Παπαδοπούλου, Καθηγητοῦ τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Mass.

ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Εἰδικὸς εἰς τὰ Ταξείδια

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ ἐντὸς τῆς Ἀμερικῆς καὶ δι' Ἑλλάδα, Κύπρον καὶ παντοῦ τοῦ κόσμου.

Ἐπίσης, ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΣ.

Εἰδικὸς διὰ πᾶσαν σας μεταναστευτικὴν ὑπόθεσιν, διὰ τὴν σύνταξιν Ἑλληνικῶν Πληρεξουσίων ἐγγράφων, Δωρητηρίων, Ἀγοραπωλητηρίων, διὰ φορτώσεις δώρων δι' Ἑλλάδα, διὰ μεταφράσεις καὶ Γερμανικὰς ἀποζημιώσεις.

Γράψατε:

N. J. CASSAVETES

Acropole Express

303 West 42nd Street

New York 36, N. Y.

TELEPHONES:

CIrcle 5-4870

CIrcle 5-4871

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΤΗΣ ΚΑΝΤΟΥΑΡΙΑΣ

Ἀνεγράφη, ὅτι εἰς συνέντευξίν του εἰς ἀνταποκριτὴν τοῦ περιοδικοῦ "Time and Tide" ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Dr. Michael Ramsey ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεχθάνεται τὴν λέξιν «Οἰκουμενισμός», δὲν παρέλειψεν ὅμως νὰ τονίσῃ τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρωτίστως ἀπεχθάνεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι αἱ ἀνθρώπιναι προσπάθειαι πρὸς ἐπιβολὴν διὰ σχήματος λέξεων (formulae verborum) μιᾶς φαινομενικῆς ἑνότητος εἰς μίαν θεολογικῶς διῃρημένην κατάστασιν. Ὡς ἄνθρωπος τῆς ἀληθείας τοῦ βάθους δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ πλασματικόν, ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς τὴν πραγματικὴν ἐν Χριστῷ ἑνότητα ὧν πρόθυμος νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αἱ θεολογικῶς συντηρητικαὶ τάσεις τὸν τοποθετοῦν εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἡνωμένου Χριστιανισμοῦ καὶ τῶν κοινῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων. Εὔνους πρὸς τὴν φιλελευθέραν Ὀρθόδοξον σκέψιν εἶναι ὁ τύπος τοῦ καλοῦ συζητητοῦ καὶ τοῦ ἐνθουσιώδους συνομιλητοῦ. "Οσοι ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων ἔσχον τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίσουν αὐτόν, προσβλέπουν εἰς τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπον, οὐχὶ μόνον μετ' αἰσθημάτων πολλῆς τιμῆς καὶ σεβασμοῦ, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ προσδοκιῶν, ὅτι ἡ παρουσία του εἰς τὸν Θρόνον τῆς Καντουαρίας, εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχήν, θὰ εἶναι λίαν καρποφόρος διὰ τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Διαχριστιανικὴν κίνησιν καὶ τὰς Ἀγγλικανορθοδόξους σχέσεις.

† Ὁ Φιλαδελφείας ΙΑΚΩΒΟΣ

(Ἀπόστολος Ἀνδρέας, 14 Ἰουνίου)

ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΟΣ

Ἐξ αἰτίας τοῦ χάους μέσα εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται αἱ Ἐκκλησίαι τοῦ Προτεσταντικοῦ κόσμου καὶ τοῦ κινδύνου νέων ἀποσχίσεων, πολλοὶ θεολόγοι τῶν Ὁμολογιῶν αὐτῶν θέτουν τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα: «Ποῦ βαδίζει ἡ θεολογία μας; Ἔχει τὰς δυνατότητας νὰ μὴ καταντήσῃ εἰς στυγνὸν ὀρθολογισμόν, ἀρνουμένη καὶ ἀγνοοῦσα συστηματικῶς τὰς παλαιὰς ρίζας της, τὴν Παράδοσιν;» Καὶ ὅπως παρατηρεῖ τὸ «Μηνιαῖον Δελτίον» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «βαθεῖς θεολόγοι καὶ ὑγιεῖς διανοούμενοι διαθέτοντες οὐ μόνον ἀναλυτικὸν πνεῦμα ἀλλὰ καὶ συνθετικόν», ἐν ὄψει τῶν «ἀσυγκρατήτων ὑπερβασιῶν», εἰς τὰς ὁποίας παρεσύρθησαν καὶ παρασύρονται πολλαὶ θρησκευτικαὶ Ὁμολογίαι, «ἐπισημαίνουν τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὸν ὄλεθρον». Καὶ ἔχουν ἀρχίσει νὰ διαισθάνωνται πλέον καθαρὰ καὶ νὰ ὁμολογοῦν μὲ θάρρος ὅτι «θεολογία ἀληθὴς καὶ ἀξία τοῦ ὀνόματός της δὲν δύναται νὰ ἀγνοήσῃ τὸ παρελθόν, τὰς γενετικὰς ἀρχάς, τὴν Παράδοσιν». Καὶ ὅπως παρατηρεῖ τὸ προαναφερθὲν «Δελτίον»: «Νοσταλγία τοῦ μακρυνοῦ παρελθόντος, ἐπανασύνδεσις τοῦ ἀναιμικοῦ κηρύγματος μὲ τοὺς εὐχύμους κρουνοὺς τῆς Πατερικῆς θεολογίας, αὐτὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νέας στροφῆς εἰς τὴν μεταπολεμικὴν θεολογικὴν ἔρευναν».

«ΖΩΗ», 20 Ἰουνίου 1961

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Νέοι Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τῇ 24ῃ Μαΐου ἐμελέτησε σχέδιον Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν πράξεων περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἁγίοις συγκαταριθμηθέντων, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ Νεκταρίου Κεφαλᾶ, Μητροπολίτου Πενταπόλεως (τοῦ ἐν Αἰγίνῃ).

Ἐπισκέπται τῆς Α.Θ.Π.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀξώμης (Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας) κ. Νικόλαος, ἀπόφοιτος τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης (23 Ἰουνίου).

Ἐπίσημα Γράμματα

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Μόσχας κ. Ἀλέξιος ἔγραψε τῇ Α.Θ. Παναγιότητι περὶ τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ρωσσικοῦ Μοναχισμοῦ.

Παλαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Οὐτρέχτης κ. Ἀνδρέου Ρίγκελλ τῶν ἐν Ὁλλανδίᾳ Παλαιοκαθολικῶν, ἔγραψε τῇ Α.Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ. Ἀθηναγόρᾳ περὶ τῆς κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον συγκλήσεως τοῦ 18ου Διεθνοῦς Παλαιοκαθολικοῦ Συνεδρίου.

Ἱ. Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης

Τῇ 2ᾳ Ἰουλίου ἐγένετο, ἐπὶ τῇ καθοσιώσει τῶν ἐφετεινῶν τελειοδιδάκτων αὐτῆς, Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, καθ' ἣν ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἐξῆρε τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τούτῳ φυτωρίῳ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτελούμενον θεάρεστον ἔργον.

ΠΑΤΡΙΑΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συμβούλ. Ἐκκλησιῶν

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1958 συνεστήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέχουν ἡμέτεροι κληρικοί, Καθολικοὶ καὶ Διαμαρτυρόμενοι, συνερχόμενοι ἅπαξ τοῦ μηνός. Τὸ Συμβούλιον συνεκάλεσε τοὺς ἐν Ἀλεξναδρείᾳ Χριστανοὺς τρὶς ἤδη εἰς συμπροσευχήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

—Ἐντὸς τοῦ 1960 ἀπεφοίτησαν ἀπὸ τὰς Θεολογικὰς Ἀκαδημίας Μόσχας καὶ Λένινγκραντ 43 φοιτηταὶ καὶ 185 σπουδασταὶ ἀπὸ τὰς Ἱερατικὰς Σχολάς. Ἐκ τούτων 66 ἐνεγράφησαν εἰς τὰς 2 Θεολογικὰς Ἀκαδημίας, οἱ δὲ ἕτεροι ἐτοποθετήθησαν εἰς ἐνορίας. Μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τῶν Θεολογικῶν Ἀκαδημιῶν ὑπάρχουν καὶ 2 ἐκ Ρουμανίας, 2 ἐκ Τσεχοσλοβακίας καὶ 1 ἐκ Πολωνίας.

—Ἡ πρότασις τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως γίνῃ δεκτὴ ὡς μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, θὰ συζητηθῇ ἐν Νέῳ Δελχί.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ἡ συνετὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος ὡδήγησεν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, οἱ Μωαμεθανοὶ καὶ οἱ Προτεστάνται — συνεχίζει ἡ ἔκθεσις — καὶ αἱ ἄλλαι μικρότεραι θρησκευτικαὶ κοινότητες, εὑρίσκουν τὴν θέσιν των ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος. Ὑπὸ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἔγινε θετικὸν βῆμα εἰς τὸ πεδίον τῶν σχέσεων Κράτους καὶ Ἐκκλησίας.

«Μακεδονικὴ» Ἐκκλησία

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Σερβίας κ. Γερμανὸς ἔγραψε τῇ Α.Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ. Ἀθηναγόρᾳ περὶ α) τῆς δημιουργηθείσης ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ Αὐτονόμου Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας, β) περὶ τῆς ἀναχθείσης εἰς ἐπίπεδον Πατριαρχικῆς Ἀξίας Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας, καὶ γ) περὶ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ εἰς τὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Ἰουστινιανὸς ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ρουμανίας ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν κίνησιν πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἀποκτήσασα οὕτω μεγάλην πεῖραν τῶν οἰκουμενικῶν συναντήσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Τῇ 27ῃ Ἰουνίου ἡ Ἱ. Σύνοδος διέκοψε τὰς ἐργασίας της διὰ τὴν 12ην Σεπτεμβρίου. Ἐξ ἄλλου συνεζητήθη τὸ θέμα τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον εἰς Νέον Δελχί. Ὡς γνωστόν, ἡ Ἐκκλησία μέχρι σήμερον μετεῖχεν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου διὰ παρατηρητῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὄχι διὰ συνέδρων μελῶν Ἀρχιερέων. Ἀπὸ τοῦ 1961, ὅμως, ἡ κατάστασις μετεβλήθη διότι αἱ Ἐκκλησίαι Ἀνατολῆς ἐδήλωσαν ἐπίσημον συμμετοχήν. Κατόπιν τούτου ἐκρίθη ἀπαραίτητον ὅπως καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν της. Οὕτω θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν Συνέλευσιν τοῦ Νέου Δελχὶ οἱ Συνοδικοὶ Μητροπολῖται Ἐδέσσης, Μυτιλήνης, Δράμας καὶ Κυθήρων. Ἐπίσης, ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱ. Κοτσώνης καὶ δέκα ἀκόμη Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ Σύνοδος ἠσχολήθη, ἐξ ἄλλου, μὲ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν βορείων ἐπαρχιῶν καὶ τὴν ἀπροθυμίαν τῶν ὑποψηφίων λόγῳ τοῦ πενιχροῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον λαμβάνουν οἱ ἱερεῖς. Ἡ Σύνοδος ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Μητροπολίτας διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐφημεριακῶν θέσεων καὶ πρότασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως ἐπανιδρυθοῦν τὰ κατώτερα Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια, καθὼς καὶ μία Ἐκκλησιαστικὴ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία. Εἶτα ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, δι' οὗ ἀναγγέλλεται ἡ ἐπίσημος ἀναγνώρισις τῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως καὶ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ὡς Ἁγίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

—Τῇ 29ῃ Ἰουνίου ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

—Τὴν 15ην Μαρτίου ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πολωνίας Διονυσίου.

—Τὴν 5ην Μαρτίου ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρό τινος ἀποθανόντος «Ἀρχιεπισκόπου Πολωνίας» Μακαρίου.

—Διάδοχος αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ τέως Τοποτηρητὴς Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Τιμόθεος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

Νέα Ἐγκύκλιος τοῦ Πάπα

Τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἡ Α.Α. ὁ Πάπας Ρώμης Ἰωάννης ΚΓ΄. ἀπέλυσεν ἐκτενεστάτην Ἐγκύκλιον ἀρχομένην ἀπὸ τῆς φράσεως — ἥτις ἀποτελεῖ καὶ τὸν τίτλον αὐτῆς — "Mater Magistra."

Ἡ Ἐγκύκλιος αὕτη, θίγουσα πλεῖστα θέματα, ἐνέχει χαρακτῆρα κοινωνικόν, ὑπενθυμίζουσα τὴν Ἐγκύκλιον "Rerum Novarum" τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ΄., ἥτις καὶ ἀναφέρεται ἐκτενῶς. Περὶ τῆς νέας ταύτης Ἐγκυκλίου θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Οἱ Ἱππόται τῆς Μάλτας

Μία μακρὰ διένεξις μεταξὺ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μάλτας ἐτερματίσθη, χάρις εἰς τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ Πάπα Ἰωάννου 23ου. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπισήμου ἀκροάσεως, ὁ Πάπας τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου — ἐπισήμου ἑορτῆς τοῦ Τάγματος — ἐπέδωσεν εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Τάγματος μίαν «Παπικὴν Βούλλαν» περιέχουσαν τὸ νέον Καταστατικόν του. Τὸ Τάγμα τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μάλτας εἶναι «ἀνεξάρτητον καὶ κυρίαρχον» καὶ μολονότι δὲν διαθέτει οὔτε ἴδιον ἔδαφος οὔτε στρατόν, ἀποτελεῖ «κράτος» ὁμότιμον μὲ τὸ τοῦ Βατικανοῦ καὶ διαθέτει διπλωματικὰς ἀντιπροσωπείας εἰς 26 Χώρας.

Ἡ ἀκρόασις παρὰ τῷ Πάπᾳ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπετεύχθη ἡ «συμφιλίωσις» μεταξὺ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ Τάγματος, διεξήχθη ἐν μέσῳ φιλικῆς καὶ ἐγκαρδίου ἀτμοσφαίρας, ἡ δὲ ἐπιτευχθεῖσα «συμφιλίωσις» ἐξαίρεται ὡς μία προσωπικὴ διπλωματικὴ ἐπιτυχία τοῦ Πάπα Ἰωάννου.

Ἡ Κομμουνιστικὴ Οὐγγαρία

Ἡ Κομμουνιστικὴ Οὐγγαρία κατεδίκασε 12 ἐγκρίτους Ρωμαιοκαθολικούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων 5 εἶναι ἱερεῖς καὶ 3 καλόγηροι, εἰς φυλακίσεις 2½ ἕως 12 «δι' ἐγκλήματα ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος.

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

«Καρακὶν ὁ Α΄, ὁ πεπνυμένος καὶ ὅσιος Πατριάρχης τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἀρμενίων ἐκοιμήθη ἠρέμα ἐν Κυρίῳ, τὴν Πέμπτην, 22αν Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Ὁ Μακ. κυρὸς Καρακίν, κατὰ κόσμον Χατζὶκ Χατσαδουριάν, ἐγεννήθη ἐν Τραπεζοῦντι τὴν 6ην Νοεμβρίου 1880. Τὴν 20ὴν Μαρτίου 1901 κατετάγη εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἀνελθὼν κατὰ σειρὰν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς Ἱερωσύνης. Τῷ 1938 ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Νοτίου Ἀμερικῆς, ὁπόθεν τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1950 ἐξελέγη Πατριάρχης τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἀρμενίων καὶ μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 11ην Μαρτίου 1951.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν ἀνεκοινώσατο ἐν τῇ Συνοδικῇ Συνεδρίᾳ τῆς 27ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐξάρας ἐν ἁδραῖς γραμμαῖς τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ του εὔορκον διακονίαν, ὡς καὶ τὰς μετὰ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δὴ τῆς Ὀρθοδόξου σχέσεις καὶ ἐπαφὰς αὐτοῦ». («Ἀπόστολος Ἀνδρέας»).

Καινὴ Διαθήκη

Ἐγράφη εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ ἐπηνέθη ἡ πρωτοβουλία ἑνὸς καλοῦ ἱερέως εἰς ἓν μικρὸν χωρίον τῆς νήσου Χίου, ὅστις ἐξοικονομήσας τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα ἠγόρασε καὶ ἐχάρισεν εἰς τοὺς χωρικοὺς ἀπὸ ἓν ἀντίτυπον τῆς Καινῆς Διαθήκης μὲ κείμενον εἰς νεωτέραν γλῶσσαν.

Ἡ Θρησκευτικότης ἐν Ἀμερικῇ

Κοινωνιολόγος περιωπῆς, ὁ Marcus Hansen, παρετήρησεν: «Ὅσα ὁ υἱὸς ἐλησμόνει, ἰδοὺ τώρα ὁ ἐγγονός, ὅστις ζητεῖ νὰ τὰ ἐπανεύρῃ». Ἡ ἀναβίωσις τῆς θρησκευτικότητος συμβαδίζει μὲ τὸ ψυχολογικὸν τοῦτο φαινόμενον. Συντελοῦν ἐννοεῖται καὶ ἄλλοι λόγοι. Ἡ πρόοδος τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἡ κατάκτησις τοῦ κοσμικοῦ διαστήματος κλπ., φέρουν τὸν Ἀμερικανὸν διανοούμενον πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Οὕτω μία νέα πόλις, ἡ Oak Ridge, κατοικουμένη ἀπὸ 31,000 ἐπιστήμονας καὶ ἐρευνητὰς ἐπὶ τῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ἀριθμεῖ 37 Ἐκκλησίας διαφόρων Ὁμολογιῶν.

Οἱ Φοιτηταὶ ἔναντι τῆς Πυρηνικῆς Ἐξελίξεως

Ἡ διεθνὴς Φοιτητικὴ Ὀργάνωσις Pax Romana συνελθοῦσα εἰς Λουβαὶν τοῦ Βελγίου, ἐμελέτησε τὰς συνεπείας τῆς πυρηνικῆς καὶ τῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν κυρίως εἰς τὰ Πανεπιστήμια. Ἐξητάσθη ὁ ρόλος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ἀνεγνωρίσθη δέ: ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν Πιστῶν εἰς τὴν σύγχρονον ἐπανάστασιν τῆς ἐπιστήμης ἵνα λάμψῃ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ χρησιμοποίησις μεθόδων γλώσσης καὶ προβολῆς τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος συμφώνως μὲ τὴν νοοτροπίαν τοῦ συγχρόνου σκεπτομένου ἀνθρώπου.

Ἱνστιτοῦτον Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν

Ἐν Παλέρμῳ Σικελίας ἱδρύθη Ἱνστιτοῦτον Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ κ. Bruno Lavagnini.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ 29ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Σικάγον, ἔνθα προήδρευσε τοῦ Συνεδρίου τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ δὲ ἑσπέρας, μεταβὰς εἰς Broadview, Ill., προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ ἐν τῷ ἑορτάζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

▸ Τῇ 30ῇ ἰ. μ. τὴν πρωΐαν προήδρευσε τοῦ Μικτοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Sheraton, Chicago, Ill. Τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ αὐτῷ ξενοδοχείῳ παρετέθη δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, Mass., ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοὺς κ. κ. Π. Δῆμετς καὶ Γ. Μαρκοπούλου, σημειώσαν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

▸ Τῇ 1ῃ Ἰουλίου, Σαββάτῳ, μεταβὰς εἰς Gary, Ind., ἐπεσκέφθη ἐν τῷ νοσοκομείῳ τὸν ἀσθενοῦντα ὁμογενῆ Δήμαρχον τῆς πόλεως κ. Γεώργιον Τσάτσαρην.

▸ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μετέβη εἰς τὸ Συνέδριον τῆς GOYA τῆς πόλεως ταύτης, ὅπου καὶ ὡμίλησε πρὸς τοὺς νέους.

▸ Τὸ ἑσπέρας, μεταβὰς εἰς Milwaukee, Wisconsin, προέστη τοῦ ἑσπερινοῦ ἐν τῷ παλαιῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τῇ δὲ ἐπαύριον, Κυριακῇ, ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ὄρθρον. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη ἐπισήμως εἰς τὸν νεόδμητον Ἱερὸν Ναόν, ἔνθα ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμὸν τῶν Θυρανοιξίων καὶ προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἀκολούθως προέστη τῆς Δοξολογίας ὑπὲρ τοῦ ἑορτάζοντος Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου.

▸ Τῇ 3ῃ ἰ. μ. προήδρευσεν Ἱερατικοῦ Συνεδρίου τῆς περιφερείας Σικάγου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀν-

δρέου καὶ ἐν συνεχείᾳ διδασκαλικοῦ τοιούτου.

▸ Τῇ 4ῃ ἰ. μ. μεταβὰς εἰς Milwaukee, Wisconsin, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας.

▸ Τῇ 8ῃ ἰ. μ. ἠὐλόγησε τὸ Συνέδριον τῆς Παμμακεδονικῆς Ὁμοσπονδίας ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

▸ Τῇ 9ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καθ' ἣν ἐτέλεσε τὸ τριετὲς μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου αὐτοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ.

▸ Τῇ 10ῃ καὶ 11ῃ ἰ. μ. μεταβὰς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, προήδρευσε τοῦ Ἱερατικοῦ Συνεδρίου.

▸ Τῇ 12ῃ ἰ. μ. μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Toronto, Canada, καὶ ἠὐλόγησε τὸ Συνέδριον τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας.

▸ Τῇ 13ῃ ἰ. μ. μεταβὰς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, προήδρευσε τοῦ Συνεδρίου τῆς GOYA.

Ἀναγνώρισις Ὀρθοδοξίας

Ἡ Πολιτεία Tennessee ἀνεγνώρισε τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ Πίστιν ὡς Major Faith. Αἱ ἀναγνωρίσασαι τὴν Ὀρθοδοξίαν Πολιτεῖαι ἀνέρχονται εἰς 25. Διὰ τῶν συντόνων ἐνεργειῶν Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Κοινοτήτων, συντόμως ὅλαι αἱ Πολιτεῖαι θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν Ὀρθοδοξίαν ὡς Μείζονα Ὁμολογίαν καὶ Ἐκκλησίαν.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος τῇ Κυριακῇ 24ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ., προεξάρχων τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῇ Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Mass., προεχείρισε τὸν Διάκονον αὐτοῦ Ἱερολ. κ. Φιλόθεον Καραμῆτσον εἰς Πρεσβύτερον.

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» συγχαίρει θερμῶς τὸν Αἰδ. π. Φιλόθεον ἐπὶ τῇ ἐπαξίῳ προχειρίσει του εἰς Πρεσβύτερον.

Γ΄. Ἀρχιεπ. Περιφέρεια (Νέας Ἀγγλίας)

Ἀπὸ τῆς 25ης μέχρι τῆς 27ης Ἰουνίου ἔλαβε χώραν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τὸ ἐτήσιον συνέδριον τῶν Ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

ΣΤ΄. Ἀρχιεπ. Περιφέρεια (Νοτιοανατολικῶν Πολιτειῶν)

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός, τυχὼν τῆς κανονικῆς ἀδείας παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἀνεχώρησε τῇ 28ῃ Ἰουνίου ἀτμοπλοϊκῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης δι' Ἑλλάδα καὶ Κωνσταντινούπολιν, ἵνα ὑποβάλῃ τὰ σέβη του τῇ Αὐτοῦ Θειοτάτῃ Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ. κ. Ἀθηναγόρᾳ.

Θ΄. Ἀρχιεπ. Περιφέρεια (Καναδᾶ)

Χιλιάδες Ὀρθοδόξων Προσεκύνησαν τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας.

MONTREAL, CAN., Ἰούνιος 1961. — Πρωτοφανῆ θρησκευτικὸν συναγερμὸν πίστεως προεκάλεσεν εἰς τὴν περιοχήν μας, μεταξὺ ὁμοδόξων καὶ ἑτεροδόξων, ἡ εἴδησις τῆς μεταφορᾶς τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας ἐκ τῆς Ἱ. ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν πόλιν μας. Σὰν φωτεινὴ ἀκτὶς ἐκπορευομένη ἀπὸ τὸν ἥλιον τῆς πίστεως, ἡ θρησκευτικότης τῶν πιστῶν πάσης ἡλικίας, φύλου καὶ θρησκεύματος, ὡδήγησε ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοὺς ταπεινοὺς προσκυνητὰς τῆς Μεγαλόχαρης εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικόν μας Ναὸν ὅπου εὐλαβῶς ἐναπετέθη κατόπιν κατανυκτικῶν παρακλήσεων ἡ Ἁγία Εἰκὼν τῆς Δακρυρροούσης, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου.

Ἑκατοντάδες εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς περιοχῆς μας κατέκλυζον καθημερινῶς τὸν ἐν τῇ πόλει μας «Καθεδρικὸν» Ναόν, τὰς ὁδοὺς καὶ τὸν πέριξ αὐτοῦ χῶρον, διὰ νὰ ἴδουν καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν σεπτὴν εἰκόνα τῆς Βασιλίσσης τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὀρθόδοξοι, Ρωμαιοκαθολικοὶ κληρικοὶ καὶ καλογραῖαι, Διαμαρτυρόμενοι, Ἰσραηλῖται, Λευκοί, Μαῦροι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας, ἀνέμενον εὐτάκτως ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους τὴν σειρὰν των ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ, διὰ νὰ ἴδουν καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν Δακρυρροοῦσαν Παναγίαν. Τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὴν κούρασιν τὴν ἔκαμνον «Τάμα» διὰ νὰ εἰσέλθουν ταπεινοὶ εἰς τὸν ἱερὸν χῶρον καὶ γονυπετεῖς, πρὸ τῆς σεπτῆς εἰκόνος τῆς Θεομήτορος, νὰ ἀποθέσουν μὲ δάκρυα πίστεως τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς ἐλπίδας των καὶ νὰ παρακαλέσουν μὲ πόνον καὶ μετάνοιαν καὶ νὰ προσευχηθοῦν. Φανεροὶ πόνοι καὶ πληγαὶ τοῦ σώματος καὶ μυστικὰ τραύματα τῆς ψυχῆς τῶν πιστῶν, περίμεναν κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη τῆς προστασίας τῆς Μάννας τοῦ πόνου, τὴν θείαν παρηγορίαν καὶ λύτρωσιν.

ΓΕΩΡ. Ν. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

Δευτέρα Ἀποστολὴ Ἑλληνο-Ἀμερικανοπαίδων εἰς Ἑλλάδα

Παρὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διωργανώθη ἡ δευτέρα προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ Ἑλληνοπαίδων εἰς Ἑλλάδα πρὸς παραθερισμὸν εἰς τὰς ἀρίστας θερινὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν.

Ἡ ὁμὰς ἀποτελεῖται ἐκ 17 μαθητῶν καὶ 15 μαθητριῶν, ἡλικίας 13 ἕως 15 ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Αἰδ. π. Γεωργίου Παπαδέα καὶ δύο συνοδῶν.

Οἱ νεαροὶ ἐκδρομεῖς ἀνεχώρησαν ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας τῇ 28ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη».

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Οἱ Χριστιανοὶ ἀποτελοῦν σήμερον τὸ ἓν τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Σὲ 40 χρόνια ἴσως νὰ ἀποτελοῦν μόνο τὸ ἓν πέμπτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. (Γιατὶ αὐξάνει γρήγορα ὁ πληθυσμὸς τῶν μὴ χριστιανικῶν χωρῶν καὶ οἱ ἱεραποστολὲς ἀντιμετωπίζουν ἐμπόδια). Ἐπιτρέπεται, λοιπόν, νὰ ὑπάρχουν Ἐκκλησίες χωρὶς Ἱεραποστολή; — «Χριστιανικὲς Πεννιὲς»

CHURCHES AND PRIESTS OF THE GREEK ARCHDIOCESE NEAR COLLEGES

Kent State, Malone (Ohio)
St. Haralambos Church
251 25th Street, N. W.
Canton 9, Ohio
Rev. N. Paleologos.

Alberta University, Edmonton, Alberta (Canada)
St. George Greek Orthodox Church
10056 114th Street
Edmonton, Alberta, Canada
Very Rev. Ambrose G. Giannoukos.

Periodique "Irenikon" Tome xxxiv. Belgique, 1961.

Contacts — Revue Française de l' Orthodoxie l'Icone. 4e Trimestre. 1960.

Israel According to Holy Scriptures.

CHANGE OF ADDRESS

CHAPLAIN N. S. KARRAS:
USNS Gen. D. I. Sultan (T-AP 120)
EPO, San Francisco, California

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

A CHURCH, A SCHOOL. By Ralph McGill. New York and Nashville: Abingdon Press, 1959. Pp. 92. $2.00.

Pulitzer Prize Winner Ralph McGill, editor of the *Atlantic Constitution* since 1938, has shown himself worthy of the best traditions of American journalism. A distinguished newspaperman from the Deep South, Ralph McGill clearly and courageously demonstrates that there are still Southerners of rational, clear-headed minds with a devotion to the laws of the United States of America.

Though this book is a collection of editorial columns by the author in the *Atlantic Constitution* concerned with the school integration question and racial and religious reactions in the South, there is ultimately a theme that runs through all the chapters, explicitly or implicitly, and that is that this country is still governed by laws and not by individual, hate-mongering men.

Ralph McGill believes in the observance of law and order and the due process of law. McGill says, "We must be a nation of law. We can criticize the courts; we can deplore their decisions; we can seek by legal and legislative means to have their decisions reversed or amended." (p. 80) But McGill is incontrovertibly against court defiance. We know what the law of the land is; we know that the public education is a public necessity; we know that mob violence is no solution ,nor is court defiance the proper solution; so argues editor McGill.

"For a long time now it has been needful for all Americans to stand up and be counted on the side of law and the due process of law — even when to do so goes against personal beliefs and emotions. It is late. But there is time yet." (p. 11) Thus does McGill offer a courageous challenge to his fellow-Southerners to exhibit respect for the law and an enlightened understanding of a highly emotionally-charged problem.

An excellent little book, *A Church, A School,* should be in the hands of every American, Northerner as well as Southerner, who is concerned with one of America's most troublesome problems; and whether we realize it or not, this is a religious and moral problem for all Americans, as well as being a political and sociological one.

THE ANCIENT GREEKS ("The Development of Western Civilization"). By Morton Smith. Ithaca, N. Y.: Cornell University Press, 1960. Pp. 144. Paperbound.

Professor Morton Smith's *The Ancient Greeks* is one of a series of short books on "The Development of Western Civilization: Narrative Essays in the History of Our Tradition from Its Origins in Ancient Israel and Greece to the Present," edited by Edward W. Fox and published by the Cornell University Press. The series attempts to present basic historical narratives concisely written by prominent scholars in ther respective fields for the modern college student whose previous knowledge of a given area of history can no longer be assumed. The text must be accurate, self-explanatory, and comprehensive. Each text must trace the principal trends and developments of a given area's history and civilization in such a way that all the important historical and cultural facts about that civilization are clearly indicated and the relevance of a given country's history to later civilization is objectively but pertinently stated.

Professor Smith of Columbia University has admirably fulfilled the purpose of the series in the case of *The Anicient Greeks,* a work whose five basic chapter ("Beginnings," "The Brave New World," "Triumph and Tragedy," "Disintegration," and "Dissemination") together with the Chronological Summary, Suggestions for Further Reading, and useful Index cover Greek history from Minoan-Mycenaean times down to the Hellenistic period with a maximum of emphasis on the most important events and contributions of Greek history and culture, and a minimum of stress on peripheral chronological or historical details.

Though there are a few inadvertencies (pp. 8-9. Homer should not be too easily dismissed as not being the author of *both* the *Iliad* and the *Odyssey;* p. 26. Olympia is in the western, not the eastern part of the Peloponnese; p. 96. "god" should read "dog" for the Greek *kyon;* p. 110. Aechaean should read Achaean), Professor Smith refreshingly summarized ancient Greek history and has provided the uninitiated reader as well as the expert with a very fine and eminently readable introduction to the Greeks themsevles and to their major achievements.

The Ancient Greeks contains no editorial encomia, no "golden haze of the traditional humanistic style of classical scholarship." This is a *historical* study which lets the reader draw his own conclusions about the historical and cultural achievements of the ancient Greeks and their relevance to the general sweep of the history of the West.

Tennessee Recognizes Eastern Orthodoxy as a Major Faith

The General Assembly of the State of Tennessee passed a resolution last May recognizing Eastern Orthodoxy as a major faith.

With the passage of the Tennessee Resolution, 25 States of the Union have now recognized Eastern Orthodoxy as one of the four major faiths of the land, along with the Roman Catholic, the Protestant and the Jewish faiths.

ΣΥΜΒΟΛΑ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ -- ΙΕΡΑ ΣΚΕΥΗ -- ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

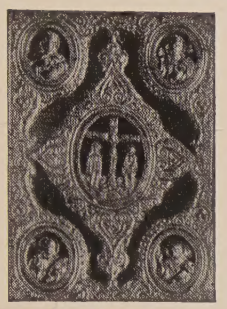

Ἱ. Εὐαγγέλιον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν:

α) Τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πίστεως,
β) Τῶν Δ. Σ. καὶ Μελῶν τῶν Κοινοτήτων μας, καὶ
γ) Ἁπάντων τῶν εὐσεβῶν Ὁμογενῶν

ὅ τ ι

Ἱ. Δισκοπότηρον

Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἑλληνικὸν Κατάστημα ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ, ὑπὸ τὴν ὃ)σιν τοῦ κ. Χριστοφ. Πετροπουλέα καὶ τὸ διεθνοῦς φήμης Ἐργοστάσιον Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν ΒΑΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ ἐν Ἀθήναις, ὡθούμενα ἀπὸ τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν Ἐκκλησίαν Ἀμερικῆς, **συνεβλήθησαν** διὰ νὰ δημιουργήσουν καὶ παρουσιάσουν ἐνταῦθα μίαν πλήρη, διαρκῆ καὶ ἀρίστης προβολῆς Ἔκθεσιν ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ, περιλαμβάνουσαν: Ἀρτοφόρια, Δισκοπότηρα, Σταυροὺς Ἁγιασμοῦ καὶ Εὐλογίας, Εὐαγγέλια, Ἀποστόλους, κ.λ.π. μὲ ἐπίχρυσα χαρακτὰ καλύμματα, Ἐξαπτέρυγα, Μυροδοχεῖα, Θυμιατήρια, Κανδύλας, Πολυελαίους, Μανουάλια, κ.λ.π., κ.λ.π. Οὕτω παρέχεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ πρώτην φορὰν ἡ εὐχέρεια τῆς ἐπιτοπίου ἐπιλογῆς καὶ ἀγορᾶς τῶν θαυμαστῆς τέχνης καὶ ἐμφανίσεως Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν, παραγωγῆς Β. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ, εἰς τιμὰς σχεδὸν ἐργοστασίου καὶ χωρὶς τὴν ταλαιπωρίαν τῆς ἀμφιβόλου ἐκλογῆς των ἀπὸ καταλόγους ἐξ Ἑλλάδος.

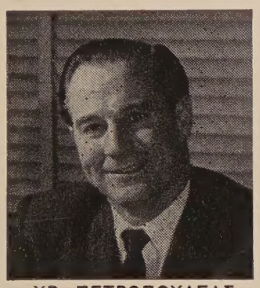

ΧΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΕΑΣ

ΓΡΑΨΑΤΕ ἢ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ:

PALLADION SHOPPING CENTER

598 Ninth Avenue New York, N. Y.

Τηλέφωνον: CI 5-6869

ΒΑΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ -- ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ -- ΑΡΙΣΤΗ ΤΕΧΝΗ

ΝΕΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ 30,000 ΤΟΝΝΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ HOME LINES

Τὰ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Γραφεῖα τῆς Home Lines ἀνακοινοῦν ὅτι μεταξὺ τῆς ἑταιρείας Home Lines καὶ τῶν ναυπηγείων Cantieri Riuniti Dell Adriatico ὑπεγράφη ἐν Τεργέστῃ τὴν 22 Μαΐου 1961 σύμβασις περὶ κατασκευῆς ἑνὸς πολυτελεστάτου ὑπερωκεανείου τριάκοντα περίπου χιλιάδων τόννων, τοῦ ὁποίου ἡ καθέλκυσις θὰ γίνῃ κατὰ τὸ ἔτος 1963.

Ἡ Ἑταιρεία Home Lines ἀνήκει εἰς τὸ Ἵδρυμα «Ε. Ε. ΑΡΙΣΤΑ», συσταθὲν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Εὐγενίου Εὐγενίδου, μὲ σκοπὸν νὰ παρέχῃ μέσα δωρεὰν μορφώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως εἰς Ἕλληνας νέους εἰς τεχνικὰ πεδία. Τὸ Ἵδρυμα τοῦτο, μέσῳ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτὸ ἑταιρειῶν HOME LINES καὶ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, διατηρεῖ τακτικὰς ὑπερωκεανείους γραμμὰς μεταξὺ λιμένων Βορείου Εὐρώπης καὶ Καναδᾶ ὡς καὶ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων λιμένων τῆς Μεσογείου καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, καὶ περιηγητικοὺς πλόας (cruises) εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, Νότιον Ἀμερικὴν καὶ Εὐρώπην.

Ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ Εὐγενίου Εὐγενίδου συσταθὲν Ἵδρυμα ἐπιβατηγὸς στόλος περιλαμβάνει σήμερον τὰ ὑπερωκεάνεια ΟΜΗΡΙΚΟΣ, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ καὶ ΙΤΑΛΙΑ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐκτελεῖ ἑβδομαδιαίαν συμβατικὴν γραμμὴν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς λίαν ἀξιολόγου τουριστικῆς περιοχῆς τῶν νήσων Μπαχάμας (Nassau).

Μετὰ τὸν κατὰ τὸ 1954 ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ Εὐγενίου Εὐγενίδου, τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπιχειρήσεών του ἀνέλαβεν ὁ ἀντάξιος διάδοχός του κ. Νικόλαος Βερνῖκος—Εὐγενίδης. Τὸ νέον ὑ)π. μεταφορικῆς ἱκανότητος 1,500 ἐπιβατῶν, παρηγγέλθη ἐντὸς τοῦ προγράμματος τοῦ Ἱδρύματος πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ στόλου αὐτοῦ καὶ διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐξυπηρετουμένων ἐπιβατηγῶν γραμμῶν.

Διὰ τῆς παραγγελίας ταύτης τοῦ νέου ὑπερωκεανείου, θὰ καταστῇ δυνατὴ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὑπερωκεανείου ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ εἰς τὴν γραμμὴν Ἑλλάδος—Βορείου Ἀμερικῆς, διὰ τοῦ ἀποτελοῦντος σήμερον τὴν ναυαρχίδα τῆς Home Lines πολυτελεστάτου ὑπερωκεανείου ΟΜΗΡΙΚΟΣ (HOMERIC).

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΗΝ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑΝ ΣΑΣ
ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ!

Η ΕΛΛΑΣ ΣΑΣ ΚΑΛΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

Γνωρίζετε ὅτι τὰ χρόνια περνοῦν. Οἱ γεροντότεροι τῶν οἰκογενειῶν σας δὲν γίνονται νεώτεροι. Σᾶς ποθοῦν, εὑρισκομένους εἰς τὴν Ἀμερικήν, καὶ θέλουν νὰ σᾶς ξαναϊδοῦν.

Μὴ περιμένετε νὰ πλουτίσετε. Οἱ ἰδικοί σας ἀδημονοῦν νὰ σᾶς ἴδουν. Μὴ ἀναβάλετε τὴν ἐπίσκεψίν σας μέχρις ὅτου μερικοὶ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς ἢ πατριώτας σας φύγουν γιὰ πάντα.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ 1961

Σᾶς ἀναμένει μεγάλη ὑποδοχή. Θὰ σᾶς ὑποδεχθοῦν ὅλοι μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας — ὁ ἱερεύς, ὁ δήμαρχος, ὁ νέος διδάσκαλος. Καὶ τὰ μάτια σας θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ δάκρυα χαρᾶς! . . .

Θὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὴν καρδιὰν ἀνανεωμένην ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πνεῦμα.

GREECE

σημαίνει χρῶμα, φῶς, φιλοξενία, καί ζῆλος.

Ὁ πράκτωρ σας θά σᾶς ἐφοδιάσῃ μέ ἐπίκαιρα τουριστικά φυλλάδια . . . ἤ γράψετε εἰς τήν National Tourist Organization of Greece, 120 East 56 Street, New York 22, N. Y.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

REV CONST BAPTIS
313 BAY ST-POBOX 416
TARPON SPRINGS FL

Printed by
"COSMOS" PRINTING CO., Inc.
203-206 West 25th Street
New York 1, N. Y.